

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Knudsen, H. C.

Breve fra H. C. Knudsen, St. Croix, til J. G. Adler

ved H. F. Garde

Indledning

I kabinetssekretær *Johan Gunder Adlers* [1] arkiv i Rigsarkivet findes talrige breve fra vestindiske korrespondenter. Morsomst af disse brevserier er en række på 22 breve fra planteren, kolonialadjutant, kaptajn *Hans Christian Knudsen* på St. Croix fra årene 1835–45, der giver en levende – til tider næsten drastisk – kommentar til begivenhederne i den bevægede Scholten-Periode.

Trods aldersforskellen – Adler var 4 år ældre end Knudsen – synes der at have bestået et nært venskab mellem disse to helt tilbage fra drengene, og tonen i brevene er fri og fortrolig. Adlers breve til Knudsen kendes ikke.

Medens J. G. Adler (1784–1852), prins Christian Frederiks, senere kong Christian den Ottendes, privatsekretær fra 1814 og siden kabinetssekretær, forudsættes bekendt [2], skal her gives en kort biografi af H. C. Knudsen [3]:

Han blev født i Snoldelev 8/6 1788 som søn af sognepræst *Peter Adolf Knudsen* (1759–1820) i dennes 1. ægteskab med *Sofie Frederikke Oppenheim* (1766–98). Under skolegangen i København boede han hos farfaderen, den i Luxdorfs dagbøger og Rahbeks erindringer omtalte »gamle Knudsen«, arkivar i Danske kancelli, justitsråd *Hans Knudsen* (1724–1803). Han har næppe været nogen læsehest og blev ikke – som broderen, den senere prokurator, *Philip Julius Knudsen* [4] og et par langt yngre halvsøskende – student, men begyndte på officersvejen. 24/4 1810 blev han, der da var underofficer ved det vestindiske artilleri (formentlig uden endnu at være rejst ud til øerne, der fra 1808 var besat af englænderne) ansat som sekondløjtnant ved marineregimentet, dog uden anciennitet, indtil han havde taget den befalede officerseksamen. 1811 forsattes han til Københavns infanteriregiment, hvorfra han 12/6 1813 fik afsked efter ansøgning [5]. Ifølge familietraditionen skal han have været i engelsk krigsfangenskab (Prisonen).

Efter den engelske besættelses ophør rejste han til Vestindien og ankom til St. Thomas 4/2 1815 med briggen »Constantia« fra København [6]. Fra 1/4 1815 konstitueredes han som fuldmægtig ved vejerboden i Christianster [7] og blev 1816 af generalguvernør Bentzon, der havde været ven med

tage »Den store Prinsesse« [8]. Ved kgl. resol. af 12/2 1817 udnævntes han til kolonialadjutant hos generalguvernøren med rang af kaptajn af militsen [9]. I øvrigt ses han i disse år at have påtaget sig forskellige entreprenørarbejder, således opfyldning af lagunen ved Christiansted, der stod på i flere år [10].

14/10 1822 fik Knudsen på St. Croix borgerbrev som plantagebestyrer [11] og var fra ca. 1823 ejer af plantagen »Belvedere« på øens nordside [12], som han drev i ca. 30 år. Fra 1828 var han tillige bestyrer af og 1837–42 forpagter af den kongelige plantage »Longford« og det på samme værende mulestutteri, der oprettedes i h.t. kgl. resol. af 22/11 1828 for at sikre kolonien de for sukkeravlen uundværlige mulæsler, der tidligere havde måttet indføres fra andre lande, navnlig Fastekysten [13]. 1843 fik han plantagen »Betzys Jewell« i forpagtning og drev den sammen med Belvedere; men ligesom han havde uheld med stutтерiet, gik plantagedriften i mange år dårligt, og han sad bestandig i store økonomiske vanskeligheder, hvortil vel også bidrog, at han levede over evne [14] – som så mange derude – og foruden sin store husstand havde forpligtelser over for sin fraskilte kone [15], sine 4 steddøtre [16] og et par børn uden for ægteskab [17]. – D. 13/12 1851 blev der foretaget eksekution i sukkerplantagen Belvedere med alt tilbehør til fordel for statskassen for et opsamlet tilgodehavende på i alt 280.391 \$ 80 Ct. [18]. Plantagen blev overtaget af den i brevene nævnte assessor L. Rothe, der i disse år samlede sig en række plantager langs nordkysten.

Efter et par års ophold på St. Thomas, først på plantagen »Fortuna«, derefter i byen Charlotte Amalie, vendte Knudsen tilbage til Danmark og døde 7/2 1857 i København.

Knudsen blev gift 1. gang 2/1 1811 i den Herre Zebaoths Kirke (nu Garnisons) i København med *Margrethe Thomsen Mitchell*, født i London 27/9 1783, død i Kbh. 17/4 1862, enke efter studiosus *Joh. Jac. Battier* (død i Kbh. 1805, 32 år, søn af den bedrageriske bogholder i Asiatisk Kompagni *Christophe Battier* og hustru *Anna Elisabeth, f. Storp*). Ægteskabet blev opløst, og Knudsen blev 2. gang gift 25/4 1829 i Kbh. (Garnisons) med *Mathilde Christiane Reimer, f. 30/4 1799* i Kbh. (Helliggejt), død i Kbh. 31/1 1889, datter af deputeret i generalitetet, generalkrigskommissær *Chr. Reimer* og 2. hustru *Mathilde Dorothea Thingberg*.

Imellem de to ægteskaber levede Knudsen nogle år sammen med frimusticen *Anna Elizabeth Heegaard* (1790–1859), som han måtte afstå til generalguvernør Peter v. Scholten [19]. Dette har givet ham et eget forhold til Scholten, hvis bevågenhed han i disse år synes at have nydt i betydelig grad [20].

I brevene nævner Knudsen C. E. van Dockum, der 1840–44 opholdt sig på øerne som specielt udsendt adjutant hos Scholten. I nogle efterladede,

utrykte optegnelser, bl. a. om vestindiske personligheder [21], omtaler v. Dockum også Knudsen og anfører, at ~~den~~ da lykken begyndte at gå Scholten imod, fra ven gik over til at blive en af dennes heftige modstandere [22]. Han omtaler dog også den forekommenhed og hjælpsomhed, som Knudsen havde vist så mange, der var kommet i Berøring med ham i fordums dage, og anfører, at Knudsen forresten hørte til »det Sæt Vestindianere, der gav Livet i Kolonierne en særegen Karakter. Megen Giestfrihed, megen Geld, ubekymret for hvad Dagen imorgen vilde bringe, førte han et flot Liv, saalænge han var istand til at tilveiebringe de hertil fornødne Midler — —«.

Noter til indledningen:

1. Jeg takker rigsarkivaren for tilladelse til at offentliggøre disse breve. Nogle brudstykker har været optaget i min artikel »Anna Heegaard og Peter v. Scholten« (Pers. T. 1958, s. 25–37), hvorfra de er gået over i Ernst Mentze: Dansk Vestindien (1966) og i Thorkild Hansen: Slavernes øer (1970) — om Anna Heegaards slægt må nu også henvises til min artikel »Samboinden Charlotte Amalie Bernard og hendes efterkommere« (Pers. T. 1971, s. 211–27).
2. Se bl. a. Biografisk Leksikon.
3. Jfr. i øvrigt H. F. Garde: Universitetets ridefoged i Roskilde Christen Knudsen og hans nærmeste efterkommere, Pers. T. 1967–68, s. 139–53.
4. Se H. F. Garde: Prokurator, skønånd og patriot, Pers. T. 1963, s. 161–69.
5. Hirsch: Danske og norske officerer 1648–1814.
6. St. Thomas protokol over ankomne rejsende, RA.
7. V. R. 1815 B, nr. 7.
8. Brev af 11/11 16 fra Bentzon til Jonas Collin, Kgl. Bibl. Det fremgår heraf, at Bentzon har fået i kommission at antage en inspektør; B. kalder ham »duelig, activ og redelig« og fremhæver, at han »kiender Manden længe og nøie og veed hvad der boer i ham og er ikke hastig i at fælde en afgjørende god Dom om et Manneske.«
9. Generaltoldk. Vestind. forestillinger og resolutioner 1817, nr. 20.
10. V. R. 1816 C, nr. 91. Arbejdet nævnes flere gange i disse år.
11. St. Croix Borgeredsprotok, RA.
12. St. Croix matrikel, RA.
13. Statsgældsdirektionens Aktivkontors journal 1828, nr. 2055a, 2179. I skr. af 28/7 28 til finansminister Møsting fremhæver Scholten, at Knudsen »med Drivtighed og Virksomhed forener Kundskaber i Landvæsenet, saavel det europæiske som det vestindiske«, og anbefaler ham »som den, der fortrinligst — af de, jeg kjender her — er skikket til at drive Værket igjennem, som tillige har Lyst dertil, og som den, under hvis Bestyrelse Indretningen sikkert vil lykkes og trives«. — Under Aktivkontoret findes i øvrigt en pakke indeholdende diverse akter vedr. mulestutteriet, således indberetninger fra bestyreren, papirer ang. udsendelse af forsyninger, tegning (af bygningsinspektør, kaptajn Hingelberg) til de kgl. stutteristalde samt regulativ — af 27/7 1829 — »efter hvilket fremmede Hoppers Bedækning kan skee paa det kgl. Mulestutteri paa Plantagen Longford«.
14. Som eksempel på, hvad en vestindisk planterfamilie kunne eje af indbo kan nævnes, at Knudsen 19/3 1822 som sikkerhed for en gældsforpligtelse bl. a. pantsatte flg. effekter: 3 mahogni

sengesteder med madrasser, 1 sæt mahogni borde med 12 stole, 1 nyt mahogni chatol med opsats, 2 sæt nye mahogni spiseborde, hver til 20 personer, 1 stort mahogni klædeskab, 1 stort mahogni hjørneskab, 1 mahogni sofa og 12 mahogni stole, 18 forgyldte armstole, 2 mahogni kommoder og 2 alabast vaser, 1 mahogni skænk, 6 mahogni spilleborde, 4 mahogni små borde, 2 mahogni romkasser, 2 store spejle i mahogni rammer, 1 mahogni damesekretær. (Christiansted pantebog 1821–22 Fol. 130, RA).

15. Han måtte hele livet yde hende 300 rdl. årlig, der betaltes gennem statsgældsdirektionen.
16. Få dage før K. i 1829 skulle rejse tilbage til Vestindien efter et længere ophold i Kbh. – medbringende 40 hopper til stutriet og en ny hustru – blev der nedlagt forbud mod hans rejsepas p. gr. af en påstået uopfyldt forpligtelse over for stedbørnene, og han kom kun af sted ved hjælp af broderen prokurator Ph. Jul. Knudsens kaution. (Aktivkt. 1829, nr. 1156).
17. 20/1 1821 skænker K. en negerpige Anna Maria til den frikulerte Mary Aletta Betts og hendes 2 børn Peter Adolph og Julius Christian. (Chr.sted pantebog 1818–21, Fol. 319), og 21/6 23 sender justitsråd Mouritzen den vestind. regering en udskrift af fogedprotokollen, der viser, at intet hos kapt. Knudsen har været at erholde til underhold for hans uægte børn med frikulært Mary Betts. (V. R. 1823 A, nr. 528).
18. Chr. sted pantebogsregister 1843–55, Fol. 98 (selve pantebogen er ikke hjemsendt til Danmark).
19. Se de i indledningen, note 1 nævnte artikler.
20. Foruden henvisning til brevene kan

nævnes, at Scholten i 1846 indstillede, at Knudsen ved sin eventuelle afgang som kolonialadjutant måtte meddeles justitsråds karakter, hvortil man dog hverken fra kollegiets eller statsgældsdirektionens side fandt nogen som helst anledning. (V. J. 1846, nr. 186 og 218).

21. C. E. v. Dockum: Mine Samtidige, manuskript i RA.
22. Dette bekræftes ikke af de her foreliggende breve, om end det dog fremgår, at K. har blik for Scholtens svagheder.

Forkortelser i noterne.

Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen = A. Falk-Jensen og H. Hjorth-Nielsen: Candidati og examinati juris 1736–1936 etc. I–IV, 1954–58.

Lawaetz = H. Lawaetz: Peter v. Scholten, 1940, til hvilket grundige arbejde der i det hele må henvises m. h. t. Scholtens reformplaner og de mange klagesager og affærer i disse år.

Richter = V. Richter: Den danske Landmilitæretat 1801–94, I–II, 1896–97.

Schultz og Ackermann = J. H. Schultz og K. E. Ackermann: Den danske marine 1814–48, orlogsfarten, II, 1950.

Topsøe-Jensen og Marquard = T. A. Topsøe-Jensen og Emil Marquard: Officerer i den dansk-norske søetat 1660–1814 og den danske søetat 1814–1932, I–II, 1935.

RA = Rigsarkivet.

V. J. = Generaltoldkammer, Vestindisk Journal, RA.

V. R. = Den vestindiske Regerings referatprotokoller, RA.

GG = Generalguvernementets referatprotokoller, RA.

De i noterne nævnte breve fra P. v. Scholten til kong Chr. VIII findes i Kongehusarkivet i RA. Jeg takker for meddelt tilfaldelse til at benytte disse breve.

Breve

St. Croix den 15'de Martz 1835

Gode Adler!

Jeg troer at jeg i de 20 Aar jeg har været herude ved denne Leilighed for første Gang uleiliger Dig ved at give en Vestindianer Introductionsbrev til Dig, men Overbringeren er af den Beskaffenhed, at han vist ikke vil giøre Dig mindste Uleilighed; det er Examin. Juris, Prokurator H. Petersen [1], Capitain ved St. Croix Fricorps, eller som det nu skal kaldes Jæger Corps [2], et Menneske om hvem der kun er een Mening, og som ved sin Flid, Beskedenhed og gode moralske Caracteer, er afholdt af alle her paa Øen. – Han er en Fætter til Anna Hegaard, som lever med Scholten [3]. – Han har i 18 Aar arbeidet som Fuldmægtig paa Toldboden hersteds og været constitueret Toldkasserer. Han har ligeledes Prokuratorbevilling. – Han er af Farven [4], som du nok kan see, og Scholten ønsker naturligviis, at han skal forestilles Majestæten hvorom han har tilskrevet Bülow [5]. – Han maae naturligviis ligeledes forestilles Prindsen [6], og Du er da nok saa god at lette ham dette, der ellers, som aldeles Fremmed vil være ham vanskeligt. – Som Barn kom han til Danmark, hvor han tog dansk juridisk Examen, men har været herude siden 1817. –

Han har været min Fuldmægtig de 3 Gange jeg har reist Hjem [7], og jeg holder saare meget af ham. Jeg skylder imidlertid Sandheden at sige dig, at du maae aldeles ikke danne Dig et Begreb om den farvede Population efter hans Mønster, thi han er, om ikke den eneste saa dog een af de meget faae, der staaer i Opdragelse aldeles paa samme Trin som vi andre. – Han har forresten intet at søge om, men gaaer Hjem for sin Sundhed.

Tak for Dit Brev i Falmouth, jeg skal holde mig det deri givne hint efterrettelig.

Min Kone og Søster [8] hilse Dig.

Med min særdeles Hilsen til din Frue [9] er jeg din stedse hengivne

C. Knudsen

Hen ad Sommeren skal jeg sende Dig en Skildpadde.

St. Croix den 26. May 1835

Gode Adler!

Efter indsluttede Ordre vil Du modtage en god Skildpadde, som jeg haaber Du vil faae godt tillavet, og endvidere maae smage Dig godt. – Foruden denne Skildpadde, afgaaer som Passager vores Vice-General-Gouverneur, der er lige saa feed, men som da han vil lande i Cana'en, tilbringe nogen Tiid i England og Frankrig, formodentlig vil rakke lidt af Fiddet af sig [10] – Vi leve her i den skrækkeligste Tørke der kan tænkes, i 6 Maaneder har vi

ingen Regn havt, og vore Udsigter for næste Aar ere saaledes sørgelige. – Scholten lever godt, og lader til at taale Klimaet bedre end forrige Gang.

Min Kone og Sophie hilse Dig og Frue paa det venskabeligste, vi leve her ved det gamle og vort eneste Ønske er kun Regn. Du seer deraf, hvor nøjsomme vi ere –

Hvad Negerpopulationen angaaer da er alt i samme Orden som før, og vil efter mit bedste Skjønnende vedblive saadan, saa længe man er fornuftige nok til at lade Tingene in statu quo – Du har formodentlig læst Mouritzens [11] Formening. S. har taget meget mere Hensyn paa andres Mening end før, og jeg troer i mange Henseender forandret sine Anskuelser, hvorfor det er en Lykke at man ei er gaaet for vidt – Sukkerpriserne ere høie, og ville rimeligviis ei falde meget, saa at denne lille Øe, naar vi kun maae faae rimeligt Veir endnu kan give godt Udbytte – Lev vel.

Din hengivne C. Knudsen

St. Croix den 24'de Juli 1835

Gode Adler!

Jeg har modtaget Dit Brev af 2'den May og glæder mig ved at høre om dit Velbefindende, som jeg haaber vil vedvare mange Aar endnu, især naar Du ei faaer for meget Skildpadde og andre slige Spisevare, der i Almindelighed er bedre for Fornøielsen end for Fordøielsen. –

At jeg fra Falmouth ei sendte Dig Regning som Du forlangte over noget Du fik i Kiøbenhavn var fordi jeg ved Gud ikke veed at have sendt Dig noget efter Forlangende – jeg husker vel at jeg i Kbh. sendte Dig nogle Smaating, som Syltetøi eller sligt Krammeri det var saa vidt jeg husker alt – Hvis Din Samvittighed trykker i denne Anledning saa kan Du jo sende mig noget igjen naar Din Kone sylter.

Du erholder med Cpt. Poulsen [12] 1 Tønde Kaffe og en do Sukker som er

1 Tø Kaffe Nto 130 Pd. a 14	\$	\$ 18,20
1 do Sukker 200 Pd. a 5½	\$	\$ 11
Told af ovenstaaende		\$ 80
		\$ 30,00

For hvilke 30 \$ jeg har trukket paa Dig for 60 Rbd. 4 S. –

De gode Sukkerpriser hjalp os i Aar godt, da Høsten kun mange Steder faldt godt ud. Vore Udsigter for neste Aar ere i det hele kun Maadelige: det vil sige, Sydsiden og Nordsiden aldeles slet, og truende med slet ingen Høst at gjøre, men Midten af Landet hvor alle de gode Plantager ligge, og som altid gjør Udslaget, kan endnu blive ret godt, naar vi kun snart faae Regn.

Du hører vel om alt det Vrøvl med en Prokurator Kierulf og Borch med Regjeringen ? [13] – Borch er en god Ven af mig, og vistnok en saare ret-

skaffen Mand. – Imidlertid har han vel her en deel Uret, uagtet han vist har handlet efter hvad han troer rigtigt, han er eet af de Mennesker, der mueligen troer det en Pligt at opofre sig for det offentlige. Hvad der især kryber i ham er rimeligviis den Magt som Scholten har til paa en Maade at kunne gjøre og forandre Lovene efter Behag, man kan jo ikke negte at stor Magt er tillagt ham, og jeg paastaaer, at det er en stor Lykke for os, at Scholten er en saa veltænkende Mand, med et godt Hjerte, som han har; thi hvor uendelig let kan ei en Magt som hans misbruges! Men jeg formoder ogsaa, at det med hans Person vil ophøre.

Min Kone venter sig i Barselseng neste Maaned [14], men er forresten vel. – Sophie er rask men bliver gammel og naturligviis som alle gamle Jomfruer lidt gnaven. Jeg selv lever som sædvanlig, og seer at holde Houmeuret ved lige.

Med Christmas [15] sendte jeg Dig en Skildpadde som jeg haaber ankom vel.

Jeg har ikke andet at tilføie end en Hilsen til Din Kone, som jeg skjønt kun har seet saare lidet til, har seet nok for at kunne see, hvad hun er for Dig. –

Din hengivne C. Knudsen

Naar Du maatte faae i Sinde at skrive mig til, saa lad mig vide Statsraad Motzfeldts [16] Adresse.

St. Croix 12. Juli 1836

Gode Adler!

Dit Brev af 14'de April har jeg modtaget og har afsendt med Cpt Michelsen [17] en Tønde Sukker, som Grosserer Knudsen [18] vil levere Dig, og hvorfor Du betaler ham 10 \$ eller 20 Rbdr, foruden Fragt Told etc. –

Det gjør mig ondt, at min Skildpaddefangst i dette Aar aldeles har slaet Feil, da Du ellers sikkert havde faaet een fra mig. Veiret har været saa stormende i mange Uger, dog har det nu sat sig noget, og mueligen kan jeg endnu faae een, før de sidste Skibe gaae.

Vi har som sædvanligt vores gamle Tørreveir igjen, og kun de gode Sukkerpriser i Aar har endnu holdt vore Hoveder over Vandet.

Min Kone og Sophie hilse Dig. So. er rask og fornøiet, hun er nu formodentlig over den Alder hvor den kløer, og finder sig derfor godt i sin Jomfrustand. –

Scholten lever godt, han er i disse Dage paa St. Thomas. – Han reiser vel neppe Hjem for det første nogen Tour [19], hvortil jeg tilskriver den vigtigste Aarsag, at han ei har Penge!! Det er nok ogsaa godt at han bliver her. – Oxholmerne komme jo nu ud [20], og om faa Aar har vi vel een af dem, hvis S. Skulde gaae. De gjør dygtig Penge, da de har nogle af de bedste Plantager [21] paa Øen. –

Jeg hører Falsen [22] skal være meget syg. — Jeg haaber Du holder Dig rask. Hils Din Frue paa det venskabeligste fra os alle, og mindes stundom
Din hengivne C. Knudsen

St. Croix den 2'den April 1837

Gode Adler!

Om jeg mindes ret troer jeg ikke at have tilskrevet Dig siden Juli f. A. Svar paa Dit Brev med Orlogsbriggen [23]. Overbringeren heraf er min Svoger Examinatus Juris C. Reimer [24]. Han har været herude paa syvende Aar; har til Vedkommendes Tilfredshed arbeidet i Secretariatet indtil for et Aars-tid siden, da Scholten tog ham til sin privat Secretair, og Chef for General Gouvernements Contoiret [25]. Han gaaer nu Hjem med Orlogsbriggen [26] for at tilbagevinde sit Helbred, der af det megen siddende Arbeide er svækket her, samt om mueligt at naae det store Maal, som i den senere Tid har været meget vanskeligt, nemlig at vorde ansat som Kongelig Fuldmægtig herude.

Scholten har paa det varmeste anbefalet ham til Hans Majestæt, samt ligeledes til forskjellige af de Herrer, der kan bidrage til dette hans Ønskes Opnaaelse. Hvis Du nu paa nogen Maade kan være ham til Nytte ved Raad eller Daad, saa er jeg vis paa at Du vil gjøre det, det er dog ikke saa meget han søger om, efter saa længe at have arbeidet herude i det første Kongelige Contoir [27]. —

Jeg med Familie leve alle ved det gamle, ret vel, Sophie og min Kone beder Dig hilset, kun er vi hjemstøgt her paa Øen af den skrækkeligste Tørke der i Mands Minde kan erindres, for et Par Dage siden havde vi to Timers Regn, det første, i det mindste for denne Deel af Øen for 5 Maaneder. Vi lide skrækkeligt af Vandmangel for Kreaturerne, og for mig er det især føleligt, da jeg siden 1. Jan. d. A. har overtaget hele Etablissementet her paa Longford for egen Regning [28], Gud veed hvordan det skal gaae, hvis vi ikke faae snart noget bedre Veirlig. Det er dog kun egentlig denne Deel af Landet der lider saa føleligt hvad Høsten angaar, da forskjellige, eller rettere alle de Plantager som ligger paa dette Strøg kun gjøre fra 12 til 25 Fade Sukker [29]. — At klage kan ikke hjelpe, saa nok derom.

General Scholten vedbliver utrættelig at arbeide paa hvad der kan gavne Colonierne og den Interesse Moderlandet har af dem, og i en Periode som denne, hvor der maae tages saamegen Hensyn paa Tidens Aand, er dette vistnok et meget vanskeligt Arbeide, saa meget mere som han just ikke har mange til Hjælp. — Mouritzen har i den senere Tiid været meget svag, og kan næsten ikke for Øieblikket befatte sig med noget offentligt Arbeide [30]. Han (Scholten) vil saaledes neppe komme Hjem i Aar [31] hvilket han vist havde ønsket, og vel ogsaa kunnet trænge til, men maae lade det bero ind-

til videre. – Det nye Landsted han har bygget, og som Du vel sagtens har hørt har kostet ham en bandsat Haaben Penge, er forresten, efter min Mening den største Aarsag til at han befinder sig saa vel formedelst dets høie og sunde Beliggenhed [32].

Jeg veed ikke Du har nogen her som Du især interesserer Dig for, i saa Tilfælde kan Reimer give Dig fuld Efterretning om alle og enhver herude hvis Du ei allerede af F. Oxholm har hørt desangaaende, hvis han er kommen til Danmark.

Min Kone og Sophie forene deres Ønsker med mine om Din og Families fremdeles Hold og Velbefindende.

Din hengivne C. Knudsen

St. Croix den 10. Marts 1840

Gode Adler!

Da jeg formoder, at Du kan trænge til noget at styrke Dig paa, fordi jeg antager, at der hviler tungere Byrder paa Dig end tilforn, saa sender jeg Dig hermed ved Cpt. Michelsen Skibet Tre Damer, 2 Kasser hvori er 24 hele og 12 halve Flasker Rom, de sidste udelukkende for din egen Mund, der er 5 Flasker Shrub, lad mig vide om Du kan lide det Krammeri. Der er ligeledes en $\frac{1}{2}$ Tønde Sukker, saa godt som jeg har gjort det endnu, til at forsøde Dig Livet. Alt mærket IGA. Jeg har en god Skildpadde gaaende til Dig, men det er for tidligt paa Aaret at afsende den endnu.

Vore Udsigter for denne Høst ere kun maadelige. Landet vil i det hele taget ei paa 4000 Fade nær gjøre forrige Aars Høst, og det er som sædvanligt ogsaa denne Gang Tilfældet, at kun Midten af Øen gjør temmelig godt, Nordsiden neppe $\frac{2}{3}$ af forrige Høst. – Priserne ere meget flaae, kun 5 a $5\frac{1}{4}$ for Sukker og neppe 30 Cens for Rom pr. Gallon. – Naar kommer dog Scholten ud [33]? Vi høre intet fra ham, og den Regjering som nu føres kan Du vel slutte Dig til hvordan er, naar Søbøtker er Gouverneur [34], og David Hoskiær 1'ste siger og skriver første Regjeringsraad [35]. Det var dog vistnok et stort Feilgreb af Scholten at gjøre begge disse til hvad de ere, det er for galt. Søbøtker gaaer daglig i den dødeligste Angst for at komme i Kjøbenhavnsposten, da to smukke Herrer her nemlig Heilbuth og Sarauw, nu vides at være dem, der meddeler alt fra St. Croix til dette Blad [36]. – Mærkeligt er det imidlertid, at netop disse to Galgenfugle skylder Scholten at de endnu existere her, da Sarauw kun ved hans Hjelp fik sin fratagne Prokuratorbevilling igjen [37], og Jøden uden Scholtens Mellekomst for en tre Aar siden var bleven dømt paa sine tre Mark [38], og vel efter dette neppe kunde vedblevet i sin Post. Jeg vilde ret ønske at han snart var her, han har mange imod sig, og Folk som man maaske mindst troer. –

W. Oxholm bliver da hjemme [39], af alle de Mennesker jeg herude har

kjendt har ingen spilt sine Kaart bedre end han, men om han stedse er gaaet ærligt til Værks er vel et stort Spørgsmaal; han har udøvet et stort Herredømme over Scholten, og faaet sat igjennem alt hvad han har villet for sig selv, og underligt skulle det være hvis han ei kunne have forhindret mange af de mindre heldige Ting som S har gjort herude. – Jeg er vis paa at S stedse har haabet at faae ham til Svigersøn, dette er jo nu forbi – Oxholmerne ere meget rige og gjøre Penge, da de Plantager de har ere gode og ligge paa de meest frugtbare Steder paa Øen [40]. –

Jeg veed ikke hvorvit Du maatte ønske at faae Efterretninger herfra om forskjellige Gjenstænde og beder Dig derfor hvis Du ønsker samme at lade mig det vide. – Jeg kunde aldrig skrive andet end Du aldeles kunde stole paa; ligesom jeg er vis paa at mine Breve ei kom længere end fra Din Haand i Ilden. –

I Slutningen af f. A. kom jeg Hjem fra en saare interessant og behagelig Tour af godt 4 Maaneder i Nordamerica [41]. – Jeg reiste i den Tiid mere end de fleste i saa kort Tiid i Almindelighed gjøre. – En Deel Bekjendtskaber som jeg der havde var mig til god Nytte, og fandt i det hele en Modtagelse som jeg ei havde ventet. – Paa Lake Ontario havde jeg nær sat Livet til ved at blive seilet paa af en anden Dampbaad, man bliver forresten i det Land snart fortrolig med Damp. Min Søster morer sig som jeg hører godt Hjemme, Du seer hende vel stundom, jeg venter hende ud til Efteraaret, hvis hun ei imidlertid skulde finde en liebhaver, som vel kunde tænke sig, da man jo nu jager efter Antiquiteter; by the by jeg har en Stenøxe som en af mine Negere fandt ved at grave, jeg skal sende den med neste Leilighed, da Kasserne allerede ere ombord.

Lev nu vel gode Adler, hils Din Kone fra os alle.

Din hengivne C. Knudsen

12'te Martz 1840

Gode Adler!

Vi har faaet 2. Januar Paketten, og med den en deel Nyheder, siden jeg sluttede en Epistel til Dig af 10'de dennes. Blandt disse er ogsaa at Du er bleven Geheime-Cabinets-Secretair etc. hos Hans Majestæt, med meget høi Rang [42]. – Dette haaber jeg snart at see bekræftet for vist, og gratulerer af Hjertet, hvis det, som jeg haaber, er saa. – Du vil saaledes formodentlig komme saare høit i Veiret, men jeg er saa overbevist om, at dette ei hos Dig vil have de almindelige Følger, fordi jeg i 1824 ved min første Reise til Danmark efter omtrent 10 Aars forløb fandt Dig, saa aldeles som da vi skildtes ad, hvilket jeg virkeligen havde ventet mig.

Her har for et Par Dage siden været en fortræffelig Scene med Søbøtker og Heilbuth. Sidstnævnte skal have fortalt hvorlunde han havde fra Hjem-

met modtaget Taksigelser af Vedkommende fordi han havde leveret saa betydelige Bidrag om St. Croix, man ansaae det nu for rigtigt at give ham en Visker eller som David [43] vil have at det skulde være en Advarsel. – Nok sagt Jøden bliver opkaldt i Regjeringen. Søbøtker skyder Skidtet op i sig og tiltaler ham hvorlunde han handlede sin Embedseed imod etc. hvad han nu i denne Anledning kunde sige. – Jøden skal have ladet ham tale reent ud, dernæst vendt sig til Raaderne og Gen. med Erklæring at han paa ingen Maade vilde modtage saadan Tiltale: at han slet ikke saa sig forpligtet at svare paa nogle Spørgsmaal som Gen. gjorde ham: at han skrev og vilde vedblive at skrive hvad han behagede etc. etc. og slutteligen at han udbad sig suspenderet og Sagen undersøgt. – Virkelig har han i Gaar indgivet skriftlig Anke om Sagen, og fordret Suspension og Sagen behandlet [44]. – Jeg beklager kun at S. ei er herude, det er ikke allene ham, men mange andre der kan trænge til det, og netop dem der er aldeles kommet frem af Snavset. – Søbøtker er den største Ærtekjærling der nogensinde bar Buxer, men hvor han kan være det, hærskesyg i høieste Grad, David kjender Du jo; stakkels Best, det er jo ei hans Skyld at han er kommet til at regjere. – Den anden Regjeringsraad, Petersen [45], er vistnok at saare elskværdigt og rettænkende Menneske, men ung i det, og meget ængstelig og det meest beskedne man vel kan tænke sig. – Denne er Broder til den couleürte Petersen [46] der nu er const. Regjeringssecretair, og som Du vel saa for nogle Aar siden Hjemme, jeg troer jeg gav ham endog et Brev med til Dig – Han er forresten Fætter til Anna Heegaard og saaledes nær besvogret med S. [47]. – Folk vil ei rigtig gaae ind paa den Maade S. lever, og jeg vilde ønske at han vilde forandre dette tilligemed adskillige andre Ting, det vilde vinde ham megen Popularitet, jeg skulde næsten troe at han i mange Ting nu har faaet Øinene op. Blandt Officererne har været stor Gjæring i Anledning af en Affaire som Lønborg [48] har haft med en ung Doctor Dewhurst [49], der sendte ham ved Gyllich [50] (nu Mægler, forhen Officeer) en message, og skal Lønborg have givet en skriftlig Erklæring fra sig, der her omtales som en Apologie [51]. Tøttrup [52] er for en anden Historie i stort Spectakel med bemeldte Gyllich og man venter at de skal ud for Fuglestangen [53]. Det er derfor sandelig paa den høie Tiid at Scholten kommer ud for at holde hele Publikum i Orden, hvilket denne ei er i Stand til at gjøre. – De Nully [54], som aldeles kan takke S for Toldinspecteurposten er formodentlig ogsaa blandt de Radikale, og man visker om at Ferral [55] har en Finger med i Sausen. –

Du veed at den unge Ferral [56] kjøbte en Plantage som forresten nu igjen af Skifteretten er taget fra ham da han slet ikke kunde præstere Betaling.

Naar S kommer ud vil Søbøtker vistnok reise Hjem, da han anstiller sig meget syg, men forresten æder som sædvanlig. –

Foruden ovenmeldte Jødefeide har vi en Doctor og Apothekerfeide [57], idet at Doctorerne her paa ingen Maade vil adlyde Kongens Anordning angaaende Medicinalvæsenet, der kundgjordes allerede fra 1837 af at skulde begynde 1. Jan. 1840. Det er den største Skandale, og hidrører egentlig fra at de fleste Plantere, hvoraf de største ere besvoglede med Doctorne stikke Hovederne sammen med disse, samt at vi ei har Scholten her, Søbø. har i denne Sag været som sædvanlig, og isteden for selv at være den første der tog sine Medicamenter paa Apotheket for sine Plantager, holdt han sig tilbage som de andre, indtil han i Februar fik en uhyre grov Skrivelse fra een af Apothekerne [58], hvori han skal være rakket dygtig ned. – Du er nu formodentlig kjed af at læse mere af dette Vaas – Skulde det nu som sagt interessere Dig at faae Efterretninger herfra, som Du kan stole paa at være sande da skal jeg, hvis Du lader mig det vide, opvarte Dig med saadant, og vil Du da siden Rothes [59] Død være den eneste til hvem jeg nogensinde har skrevet om sligt. – Hertugen [60] har nylig sendt mig en Fasan Pati', jeg faaer gjerne een fra ham hvert Aar, de ere meget gode, hvis Du seer ham, da bring ham min ærbød. Hilsen. – Jeg skal skrive ham een af Dage – Fritz Scholten [61] var i Amerika da jeg var der, Du har formodentlig hørt om at han reiste for at fange en Guldklump, men hun vilde ei have ham – Lev nu vel.

Din hengivne C. Knudsen

Hvad bestiller min Fætter Etatsraad Peter [62]? underlig at Sophie ei har skrevet et Ord om ham, Christian [63] lever vel som sædvanligt og puger Penge sammen.

Med dette Skib er fra Heilbuth hjemsendt en Pakke til Kjøbenhavnsposten [64] vej. 9 Lod, paa 9 Lod Papir kan skrives en stor Deel–

St. Croix den 23. Martz 1840

Gode Adler!

For et Par Uger siden skrev jeg Dig med Michelsen og sendte efter Connosement lidt Rom og $\frac{1}{2}$ Tø Sukker som jeg haaber Du har modtaget – jeg skrev i mit sidste, og gjentager herved, at hvis Du ønsker det, vil jeg stadigen tilmelde Dig alt hvad her foregaaer, som jeg troer at kunne have Interesse for een der staaer Kongen saa nær som Du nu – Jeg gjentager ligeledes at hvad jeg skriver Dig som Factum, kan Du sætte den fuldkomneste Liid til. – Siden Rothes Død, har jeg til ingen Hjemme nogensinde skrevet noget om Vestindien, men til ham skrev jeg stadigen, da han, skjønt afgaaet fra General-Gouverneur Posten, dog længe vedblev at virke for Øerne hos Kongen. – Du veed mine Tanker om Scholten, vi har talt om ham sammen, og jeg vedbliver endnu at sige at jeg sandelig ingen veed som kunde

udfylde hans Plads her, og jeg haaber, at han naar han nu kommer ud vil indsee at han deels maae abandonere den arbitraire Fremgangsmaade, samt lade hver vedkommende Autoritet have den Myndighed dem tilkommer [65]; thi egentlig fra disse to Kilder udspringer al den Uvillie som der existerer imod ham. – Jeg holder meget af Scholten og jeg er overbeviist om at han i Hjertet holder af mig, men han glemmer aldrig, og kan aldrig glemme, at jeg egentlig er den som A.H. nogensinde brød sig om, og endnu bryder sig om, det er mærkeligt, men det er dog sandt, at jeg troer aldrig S har hængt saalænge, og saameget ved noget Fruentimmer som ved hende, skjønt hun nu er 50 Aar – Han kjøbte hende ved uhyre Løfter, men har kun holdt en Deel af dem, og hvad der er værst for hende er, at alt hvad hun eier staaer i 2'den Prioritet i BüL. Minde hvilken Eiendom Du vel veed, er det værste Trækplaster Scholten nogensinde har haft, og lige saa umulig for ham nogensinde at blive qvit, som umulig at eie uden for den der aarligen har Penge nok til at holde det vedlige. – Du veed han optog £ 6000 i England, Papirerne bleve sendt herud, Stedet etc pantsat, hvorfor hun maatte rykke ned, skjønt hverken 1'ste eller 2'den Prioritet duer for en Døit. Skulde nu noget tilstøde S, da var hun værre af end nogensinde før i sit Liv.

Naar kommer han dog ud! hans Nærværelse er mere nødvendig end nogensinde før, og jeg haaber og ønsker at vores nye Konge er ham lige saa bevaagen som den Gamle, han faaer aldrig en bedre Mand her end Scholten. –

Sarauw har indgivet en Klage til Cancelliet over Politimesteren og Gener. Gouvern. fordi det ei blev ham tilladt at indrykke en heel Deel om den Magenske Sag i Regjeringsavisen [66], og i den Anledning fordret General-Gouverneuren tiltalt [67]. – Heilbuth indsendte for 8 Dage siden eet, over al Beskrivelse grovt Brev til Regjeringen, hvori han opgiver sig som Forfatter til alt hvad der er indrykket i Kbhvns Posten om Administrationen her, samt siger at han skriver, og agter at vedblive at skrive alt hvad han lyster, da han seer allerede at det bærer gode Frugter etc. etc. [68]. – Jeg havde nu bestemt troet at han var bleven suspenderet, men det turde man ikke gjøre, men derimod er han forfløttet til St. Thomae Secretariat, og Sagen hjemsendes til Kammeret eller Kongen – Jeg gad dog vide hvad eet af Collegierne Hjemme havde gjort ved en Fuldmægtig der havde budt dem sligt? Skjønt S hvad Administrationen angaaer har en aldeles reen Fod at staae paa, maae det dog ærgre ham forbandet, især det om Bülowsminde, der er sandt, men jo en privat Akort mellem Søbøtker og ham som jo ei vedkom 3'die Mand, om Søb. var Aalehoved nok til at betale Æren dyrt [69]. –

At vi herude længes meget efter at vide Kongens Mening om Negernes Stilling kan Du begribe, jeg forudseer naturligviis at Emancipationen her ogsaa engang maae gaae for sig. – Det falder mig ind at der mueligen var

Ting Du vilde have Underretning om, som Du ei gad skrive til mig om, da jeg tydeligen begriber den Forsigtighed Du maa bruge, i saa Fald siig det til Sophie, som jeg troer Du kan stole paa, og hun vil da enten muntligen sige mig det eller forinden underrette mig derom uden at nævne Personer. –

Da intet officielt endnu er indløben hertil om din højere Charge, faaer Du kun denne Gang et simpelt Etatsraad fra

Din hengivne C. Knudsen

St. Croix 6'te April 1840

Disse faae Linier er kun for at underrette Dig om at med Cpt. Poulsen Skibet Triton [70], er en meget god Skildpadde til Dig, som jeg haaber vil ankomme i god Stand – Den er brændt paa 3 Steder under Bugen HK – Christmas ankom først for et Par Dage siden – Alt er her ved det Gamle, Tørre-veir vedvarer, og Skibene komme kun seent bort, og mange ei fuldlastede. – De sidste Efterretninger her fra America ere slette hvad Priserne angaaer – Vi længes meget efter Scholten, som jeg haaber nu er reist Hjemme fra. – Hedemann [71] som jeg hører skal være med Christmas har jeg endnu ikke seet –

Lev vel.

Din hengivne C. Knudsen

Send snarest mueligt ombord efter Fyren, da disse Skippere ei haste med at afsende sligt.

St. Croix den 11'te Juni 1840

Skjønt jeg ikke veed gode Adler, om det interesserer Dig at høre fra Vestindien vedbliver jeg dog at skrive, indtil jeg bliver underrettet om det modsatte – Høsten er nu næsten forbi og en meget maadelig affaire er det. Jeg formoder temmelig vist ei mere end 13000 Fade. – Ingen Salg er her, og det eneste vi har at holde os til er Provisionerne der ere i stor Overflødighed og ualmindelig godt Kjøb. – Vi vente Scholten nesten hver Dag, og Du kan vel begribe med forskellige Følelser, de sidste Efterretninger om ham Hjemme fra, efter the mob, lyde ei gunstige for ham, og hans Fiender, hvoraf han desværre har mange her haabe ham endnu hængt. – Det er væmmeligt at see, hvorlunde mange, som jeg dog har troet at være hans Venner ere stemte; – dog det gaaer jo stedse saadan i Verden. – At ingen Gouverneur nogensinde har virket saameget for St. Croix som Scholten er vist, og jeg haaber, at han nok klarer sig. – Jeg formoder Søbøtker vil reise naar S kommer [72], Du faaer da en smuk Udgave af en Gen.Gouv. at see. – Gud hjelpe os havde han haft 10 pr. Cents af Scholtens Magt, Søbøtker er langt fra saa

uvidende som mange vil gjøre ham, men han er den største Egoist der nogensinde kan existere, og alt dreier sig om hans egen tykke Person. – Hans største Skræk er at komme i Bladene, hvorfor han hellere ikke vil gjøre det ringeste end handle hvor han mueligen kunde komme til ringeste Ansvar. David der nu i 2 Aar har været Leiehest har staaet ham tro bi i at gjøre – Ingenting. Bedre Parodie paa en Regjeringsraad kan man da heller ikke tænke sig. – Fra Bergs Plantage paa St. Jan er løbet 11 og fra nogle andre 7 Negre over til Tortola – jeg troer forresten ikke at det vil have nogen videre Følge. – Her siges, at Berg, som Du jo nok veed er efter Penge som Fanden efter Sjæle, skal ei have givet dem alt rigtig som tilkom dem, om det er sant veed jeg ei, nogle vil paastaae, at det kommer fra Administrationen [73]. – Man mener her at hans Sportel Reglement [74] (som han by the by selv har lavet) skal have bragt ham hjem i Særdeleshed, hans efterladte Ven Kiellerup [75] skal sandelig ei fordærve Embedet for ham – Gjødese [76] kommer da levende herfra, men om han arriverer saadan til Kbhvn. er vel ikke gandske vist. – Han har stedse søgt at holde reen Passage gennem Halsen, og det Øll og Brændeviin der er gaaet igjennem ham den Tiid han har været herude, kunde vel flyde en Fregat. –

Min Kone og Børnene ere raske og siden min Amerika Tour befinder jeg mig ogsaa gandske vel. – Jeg vente at høre fra Dig om Du sætter Pris paa og nyder selv af den Rom og Shrub som jeg har sendt Dig en Prøve af, i hvilket Tilfælde Du skal faae mere. – Lev vel, med en særdeles Hilsen til Din Frue er jeg

Din hengivne C. Knudsen

St. Croix den 20'de Juni 1840

Gode Adler!

Dit Brev af 2'den May har jeg modtaget. Det glædede mig saameget mere at see en saa lang Epistel fra Dig, da Du vel endnu er opdyngtet i Forretninger, Skriverier etc. Scholten ankom da i Gaar, det var et mærkeligt Syn for en Grandsker, og rigt Stof vilde det have været for en Hogarth at studere de forskjellige Ansigter, da et Skud fra Observatoriet angav at Orlogsbriggen [77] var i Sigte. – Han landede da, modtog foruden den befalede Honeur en Velkomst som neppe nogen Gouverneur tilforn har faaet, da Folket i det hele kom ham jublende imøde. – Vi har jo ingen Ret til at dømme Folks Hjerter, men en Fremmed vilde have svoret, at ikke eet Individ saae ham nødig. – Skjønt jeg vel veed det modsatte, maae jeg dog sige Dig at min uforgribelige Mening, at mange ved hans Gjensyn gjorde sig selv i Stilhed Bebreidelser for mangel uvenlig Tanke om ham. – Han gav sig god Tiid, kom meget rolig i Land, gik fulgt af alle op i Gouvernementshuset, hvor den store Sal da snart blev fuld – Efter at have modtaget hver Enkelts Velkomst, talte han nogle faa men meget veltrufne Ord, hvori han til Slutning

gen sagde: At han nu kun ansaae sig omringet af lutter Venner og følgelig ikke kjendte een Fjende blandt hele Forsamlingen. – Guten Morgen Madam!!! Jeg hørte en Yttring af en Mand der ei før har seet Scholten herude, hvorlunde det var imponerende at see den lille Mand i en simpel brun Frakke, ved Siden af det store Sviin i sin hele Glands; thi ikke eet Blik var henvendt paa denne, hvorimod alles var henvendt paa Hiin. – Dette var gandske sandt, og ingen kunde tage Feil af hvem af de to der var den rette. – Efter alt hvad jeg kan slutte af hans Ytringer vil han gaae meget sindigt frem med alt hvad han har at fuldbyrde, og jeg siger som jeg før har tilskrevet Dig: Aldrig vil Kongen faae en bedre Mand her – Han har givet gode Lærepenge for det Bidrag til sin Menneskekundskab som disse to Aars Fraværelse har givet ham. –

I Dag havde vi stor Parol, hvor han overtog Kommandoen etc. [78]. –

Du kan selv begribe, hvormegen Indflydelse en General-Gouverneur har her i Colonien, og havde Sø. været S. Ven, eller endog blot næret nogle gode Følelser for ham, havde det aldrig her kommet til den Gjæring blandt Folk, ei at tale om, at de Inserater i Bladene var vel kjendte her førend de afgik (jeg mener Jødens) og dette kunde Søbø. vist have forhindret enten ved det Gode eller Onde. – Skjønt dette vel aldrig har skadet Scholten der hvor han bryder sig om det, har det dog maattet krænke ham saare meget, men aldrig veed jeg at Søbøtker nogensinde har søgt at forhindre hvad der blev brygget. – Dog lad ham nu reise, naar vi blot maae blive fri for ham for Fremtiden. – Jeg skal af og til skrive Dig hvad jeg troer der kan interessere om os herude. – Landet gjør da en saare maadelig Høst i Aar, og Veiret er for Øieblikket særdeles tørt, om Udsigterne for neste Høst kan endnu aldeles intet siges. – Mine Unger voxte til, desværre virkede de mange Østers jeg spiste i America for stærkt da jeg om nogle Maaneder venter en Addition [79], det haaber jeg dog skal blive den sidste [80], det er galt at gjøre Børn, naar man er over de 50 – Du og Din Kone hilses mange Gange fra os. – Søbøtkers hele Hu staaer nu til Paris for at æde Trøfler, kun er han bange at Kongen skal tage ham det ilde op om han ei kommer lige Hjem, er det saa?

Nu lev vel

Din hengivne C. Knudsen

St. Croix den 7'de Juli 1840

Gode Adler!

Jeg skrev Dig til, om jeg mindes ret Dagen efter Scholtens Ankomst hertil, det indeholdt ikke andet end nøiagtig Beskrivelse over hans Modtagelse her, om samme har nogen Interesse for Dig, maae Du selv bedst vide. – Jeg havde, da jeg skrev det, neppe talt 10 Minutter med ham. – Han er for Øieblikket paa St. Thomas, hvor han, efter hvad jeg hører, ligeledes er modtaget

fra Parterret med fuld Klap [81], og saaledes er jo alt i sin Orden – Jeg antog at hvis han endnu ei havde faaet Øinene op, og var bleven klog, bliver han det aldrig, men desværre troer jeg det staaer ved det gamle med ham. – Samme Jagen efter Popularitet, paa en efter min Mening gandske gal Maade; samme Frugtsommelighed med Projecter, hvoraf han dog endnu ikke er forløst med nogen, og hvad der er det værste hans Finantser i en meget slet Tilstand. – Han har nu engang den Daarekiste Bülow's Minde der vel koster ham 50000 Rdl DWC og som har aldeles ingen Værd, og aldrig kunde eies, uden af en meget riig Mand, eller af en Gen. Gouv. der kunde faae det til Bopæl – Dette Sted er, og vil vedblive at være for ham et aarligt Trækplaster, og da det er pantsat i England, maae han dog holde det i Stand.

Han er forresten ei i meget godt Humeur. Med Undtagelse af Heilbuth og Sarauw troer jeg at han vil være Venner med alle, og til min største Forundring, saae jeg ved det første Middagsselskab han gav, flere, og især een Mand [82], som jeg dog synes han burde have seet lidt an før han bad ham; men saadan er nu engang Scholten, han har ikke det Talent at sætte sig i Respect ved Værdighed, og troer at han by a shake of the hand kan gjøre sig Venner, men han er bandsat mistaken, idet at et vist Sort Folk antager det fra hans Side som en Art Frygt. –

Af den Smule jeg endnu har talt med ham troer jeg dog at han har udfundet at W. Oxholm har spilt Skindluder med ham. – Den Karl har spilt sit Kort godt. – Naturligviis maatte han for at faae sine Afairer som han vilde, bifalde alle Scholtens Whims – Jeg troer det havde været godt for St. Croix og Scholten, hvis han aldrig var kommet ud. –

David vedbliver at figurere som Regjeringsraad, men vil naar den anden (som jo er Kunzen) [83] kommer ud gaae Hjem, hvilket han efter min Formening nødig skulde gjøre; thi som David Hoskiær kunde han vel passere, men som Regjeringsraad falder han reent igjennem, da han er een af de sjeldne Undtagelser af dem der faaer Embede uden at Forstanden følger med. – See at faae nogen Nytte af ham ved L'hombrebordet, – han er saa god som rede Penge. –

Den nye Toldforandring [84], som jeg troede var lagt paa Hylden hører jeg skal træde i Kraft 1. October eller 1. Januar. Det er vistnok en gal Afairer, og jeg indseer aldeles ikke til hvad Nytte. –

Orderne bleve da uddelte paa Kroningsdagen, den couleurte Cpt. Benner fik da Ridderkorset [85] fordi han var den ældste Officeer i Militzen af den Farve, det var ellers Skade at det netop skulde falde paa ham, da han er i Ordets egentligste Forstand en blackguard.

Denne Høst er da kun faldet maadelig ud, og om den neste kan man ei sige meget. Hvad der hjælper os i Aar er at Provisionerne og navnlig Magismeelet er godt Kjøb, og vil rimeligviis paa Grund af Røren i Nordamerica

[86] blive det i længere Tiid, det lader som det ei vil sætte sig, og jeg er bange for at deres Banksysteem har lagt Grunden til megen Ulykke. – Et Huus i N York, som havde en Deel Forretninger her for Mc Tiex & Cp. kom Efterretning om i Gaar var gaæet.

Jeg veed intet mere at skrive end at vi alle ere vel. – De 2 Lt. Hede-
mann [87] seer vi jevnliggen naar de ere her.

Med hilsen fra min Kone og jeg

Din hengivne C. Knudsen

St. Croix den 18. Juli 1840

Gode Adler!

Mit sidste til Dig var af 7de Juli. Siden den Tiid har vi et Par Gange haft god Regn men der er for lang Tiid til neste Høst til at man endnu kan tale om den. – Søbøtker afreiser da med dette Skib [88], men bliver formodentlig en Tiid i Cheltenham og andre Steder i England, han siger for sin Helbreds Skyld, men jeg antager at det er for at æde Østers og andre gode Ting.

Blandt andet Rabalder paa St. Thomas i Anledning af Scholtens Ankomst dertil, skal der have været et Optog af ca. 20 Maskerede og i prægtige Dragter udklædte Personer, der agerede for ham med alegorisk Hentydning paa den Magenske Sag [89]. – Scholten er forresten gnaven hvortil som sagt hans økonomiske Stilling meest er Aarsag. – Han vil spare, men veed ikke, hvor han skal begynde. – Han er kommen paa den ulykkelige Ide at spille Bülowsminde bort ved Lotterie, jeg skulde nesten troe at han har talt med Dig derom. – At faae ham fra den Ide er en Umuelighed, men Gud veed om det vil lade sig realisere. – Det seer jo heel underligt ud, og Du kan vel begribe, hvad den offentlige Mening er om dette [90]. –

I Anledning af Heilbuths Inserat i Kbhvns Posten har Statsgjeldsdirectionen tilskrevet Laanecommissionen her om Oplysning om de 700 Fade Sukker som Longford har gjort i 1839 [91]. – Jøden har formodentlig ment 70 (som ogsaa er Løgn) men til min store Glæde er et Nul kommen til – I Stedet for 700 gjorde jeg paa Longford i 1839, 43 Fade 6 Tertzer [?] og 15 Tønder Sukker som er omtrent 48 Fade Sukker, tilsammen 74620 WC – jeg vilde være bandsat glad hvis jeg hvert Aar kunde gjøre det – Jøden er nu efter Cancelliets Ordre suspenderet og Sag mod ham skal anlægges [92], jeg haaber han har gjort nok i Plukkefiskeren for at faae et Fur for Enden.

Søbøtker sælger alt her ved Auction efter hans Afrejse [93], der siges endog hans Sølvtoj, om han gjør dette af Politik for at synes trængende veed jeg ikke, men saavidt jeg veed har Manden ingen Nød. –

Efterretninger om Kunzens Ansættelse er kommen men Manden selv mangler endnu – Scholten tager ham op som sit eget Barn strax til sig. –

jeg kjender Manden ret godt, han er vel meget dygtig som Colegiemand, men har ei været længere bereist end Gjentofte, og vil altsaa have at stikke Fingeren i Jorden etc. Jeg kan see Scholten bearbejde ham. – Jeg veed intet mere at skrive denne Gang, uden at hilse Din Frue fra os alle her –

Lev vel

Din hengivne C. Knudsen

St. Croix den 30'te September 1840

Gode Adler!

Jeg haaber at disse Linier vil træffe Dig, efter en behagelig og velgjørende Badetour, ved godt Helbred, og hvad Aanden angaaer in good spirits, det øvrige kommer da nok af sig selv – Formodentlig har Du allerede seet fra Scholten, hvad Fremgang Sagen for Negernes forbedrede Stilling har havt. – At den ender sig med Løverdagens Frigivelse [94] over hele Øen har jeg ingen Tvivl om, og ligesom jeg af gandske Hjerter ønsker at det maae blive saadan, troer jeg ogsaa at det for Tiden bør og kan blive derved. – Paa den Maade som S har gaaet frem med Sagen er der, som man vel maatte vente kommet en stor Deel Vrøvl, men saadan vilde han nu have det. – Formodentlig vil dog til Slutningen Majoriteten stemme for det, men om det nu bliver strax sat i Kraft, eller først hjemsendt til Majestæten veed jeg ikke, jeg skulde troe det sidste var det retteste – Kunzen er da kommen [95], jeg kjender ham noget fra Hjemmet, men min Kone der er nøie bekjendt med hans [96], har kjendt ham i mange Aar, han er meget her hos os, og jeg kan godt lide Manden. – Jeg har ingen Tvivl om at han vil virke meget velgjørende paa Scholten i mange Henseender, og han er en stiv lille Fyr der ei lader sig saa let løbe med, skjønt man jo ei kan dømme endnu, da Scholten forresten har megen Agtelse for ham, saa haaber jeg nu, at mange Sager vil gaae den rette Vei, og at meget af det arbitraire saaledes vil falde bort, for her har S ofte stødt an, og dette har visseligen givet ham de fleste Fjender [97]. – Lotteriet paa Bülowsminde gaaer da i Luften, da der langt fra vil kunne findes Folk nok, desværre, det var en saare ulykkelig Ide der med Føie har givet Folk Lov til at snakke. – Du har formodentlig hørt eller endog læst Heilbuths Indlæg i Sagen [98], det der staaer deri er yderst infamt, og nedrigt af Jøden, men desværre, man kan vel ei ved Loven gjøre ham noget for det, skjønt hans Insinuationer om Sch Forhold med Sommer [99] vel synes jeg, da Scholten deri er reen, vil Qualificere sig til en Tremarks Sag [100]. – Øgaard [101] som tiltaler Jøgen er forresten en stor Filur, og een af dem der i Scholtens Fraværelse har spilt en meget tvetydig Rolle ham vedkommende, men her er jo ingen anden. –

Udsigterne for neste Høst er kun saa temmelig, hele Nordsiden er meget slet, men Midten af Landet der stedse gjør Udslaget, seer meget godt ud, forresten afhænger det jo aldeles af Veiret.

Hvis ikke særegne Omstændigheder skulde forhindre mig, saa seer Du mig rimeligviis Hjemme neste Aar. – Min ældste Tøs er nu i 9'de Aar, og vi kan ei vel beholde hende længere herude, min Kone trænger desuden til en lille Tour, og da hun daglig venter sig i Barselseng, er det rimeligt at denne Operation ei vil styrke hende. – Det er derfor høist sandsynligt at vi kommer Hjem for en Vinter – De to Hedemann seer vi kun meget sjelden, da Briggene sjelden er her i Havnen – Officererne hos Mourier [102] skal leve et Hundeliv, idet han gjør det saa surt for dem som mueligt, derimod er det modsatte Tilfældet hos Fisker [103]. –

Lev nu vel. Med min og Kones bedste Hilsen til Dig og hele Familien er jeg
Din hengivne C. Knudsen

St. Croix 29'de April 1841

Gode Adler.

Dit Brev af 7'de October troer jeg endnu ikke at have takket Dig for, det glædede os her, deraf at see at Du dog befandt Dig ret vel. Alderen kan dog vel ikke endnu trykke Dig saare meget; thi der er vel kun faa Aar mellem os, og endnu stikker jeg ikke op. – Alt er her ved det gamle, og i det hele taget kan jeg aldeles ikke spore nogen Forandring hos Negerne, som kunne tyde paa at de ventede en øieblikkelig betydelig Forandring i deres Kaar. – Den vigtige Generale-Indstilling [104] er endnu ikke expederet herfra, men bliver det nok meget snart, og Kunzen spiller en saare betydelig Rolle her i alle Sager, han er den eneste som Scholten nogensinde har haft Respect for, og den lille lader sig heller ikke paa Næsen, endskjønt den er stor nok. – Du kan begribe at han i mange Henseender var aldeles uvidende om Sagerne her, men han har med utrolig Lethed sat sig ind i alle Forhold, og Kongen kunde neppe have valgt en bedre Mand.

Scholten er forresten temmelig vel, dog ikke som han var før sin Sygdom, og jeg siger endnu gid vi maa beholde ham. – Hvorledes v. Dockum [105] har det veed jeg endnu ikke – Han er en huul klog Fyr, som vistnok ikke har i Sinde at blive staaende længe paa den Post han nu har, forresten er han et saare behageligt Menneske at omgaaes. –

De sidste Udfald mod S i Kjøbenh.posten, som man siger skal være af Dirkinck [106], ærgrer ham bandsat, det er i det hele meget svulstigt, og for en stor Deel urigtigt. – Det er formodentlig lavet sammen hos Ferrals, hvor nemlig Dirkinck en Tiid laa som Reconvaesent. – Denne aldeles Don Ranudoske Familie, med hvem det i oekonomisk Henseende er skit, vilde vistnok gjerne frem paa Bræderne, men jeg haaber ikke det lykkes [107]. –

Alt hvad Du skriver at Berg [108] har fortalt om Negerne, skal Du ikke troe som Evangelium, – Berg er en meget forstandig Fyr, men naar Pengein-

teresser kommer med i Spillet, har han kun een Anskuelse som er – Pungen. – At han derfor gjorde et Fandens Spectakel over hans bortløbne Negere kan jeg godt begribe, men maaske havde han eller hans Administrator den største Skyld i det Hele.

Den extraordinaire Gesant, Hr. Sarauw hører vi just ikke meget om, hans Breve holdes hemmeligt af Parthiet, men han skal vel ei komme langt. – Forresten kan det maaske være ret godt at Scholten her har mødt nogen Oposition, gid det havde hændtes ham før i Livet. – Sønnen [109] som er en Deel dumagtig, er han ikke meget fornøiet med, men hvis Skyld er det at han ei har lært noget? – S ærgrede sig meget over et Afslag af Kongen i en Milicesag om en Liet. Mørch – Efter alt hvad jeg kan slutte har Bauditz [110], der er meget vred over at hans Fortjenester (som han ingen har af) ei paaskjønes [111]. Mørck [112] er et af de aller skikkeligste og ordentligste Mennesker jeg nogensinde har kjendt, og hans store Beskedenhed er vistnok Aarsag i at S ei har taget Notits af ham før. Den Sag, hvorfor han for mange Aar siden maatte tage sin Afsked af Tropperne gjorde Bardenfleth [113] ingen Ære, men hvad vidste B om hvad der foregik. – Er Mørck ikke god nok til at være Chef for det usle Borgerkorps, saa er han vel heller ikke til den Post han har i Secretariatet, og ingen har de nogensinde haft der som nøiagtigere opfylder sine Pligter. –

Planen for Bortlodningen af en Deel af Scholtens Daarekiste Bülowsminde, er nu fuld, og hvad mere er, Pengene indkommede. – Det skal vel nu snart bortrafles. – Det er nu skeet, og havde vel været bedre, om aldrig begyndt paa. – Dog han har jo Tilladelse at gjøre det. –

Jeg sender Dig herved med Cpt. Thorsen [114] to smaa Skildpadder som jeg haaber vil ankomme i god Stand; det er saare vanskeligt at faa disse Skippere til at medtage slige Passagerer. –

Høsten for i Aar bliver kun maadelig, paa Longford er det rædsomt, siden medio Novber har jeg her ingen Regn haft. – Min Forpagtning er ude Dber 1842, men jeg ønsker meget at faae den fornyet 8 Aar. – Indstilling med varm anbefaling herfra skal jeg nok faae, men hvem er nu den almægtige i Statsgjeldsdirectionen? Lad mig endelig det vide; har Holten [115] endnu nogen indflydelse der? Jeg skulde forresten troe at Kunzens Mening maatte veie meget Hjemme, han narrer dem sandelig ikke og bruger ikke nogensomhelst Omvei eller Maneuvrer. – Han var ikke hos Dig da han reiste ud, det ærgrer ham nu. – Arnesen er reist, han er en huul Broder. – Scholten flaterede ham her til det latterlige, gjorde nemlig et stort Selskab for ham til Afsked, det var dog vel noget for meget, og jeg troer ogsaa han har seet det taabelige i det, men saadan er nu Scholten, han fordærver selv de Folk han har om sig, dog troer jeg ikke han vil komme nogen Vei med den omtalte lille Regjeringsraad, der paa ingen Maade gaar længere end han selv vil. – Der har været flere Debatter i Regjeringen, og Fatter har

maattet stikke Piben i Sækken. – Bauditz som sagt er meget vred fordi han ei fik den sidste Constitution som Kasserer, og har formodentlig sat alt i Bevægelse for at faae Embedet. – Skiønt han her nok ikke kan bruges hvor han er vil man dog vel ikke derfor give ham Embede strax [116]. – Undervisningen af 4 af Skolerne er her begyndt [117]. – Hvis Du vil vide noget herfra saa lad mig det vide. – Lev vel og hils Din Frue fra os alle hvoraf forresten Børnene i denne Tid har lagt af Skarlagensfeber, der dog nu er ovre –

Din hengivne C. Knudsen

St. Croix den 9'de April 1842

Gode Adler!

Jeg vil ikke plage Dig med mange Ord, eller Beskrivelse over den Tørre-veirs Elendighed som jeg lider under, men blot sige Dig, at hvis Du vil gjøre noget for mig saa er Øieblikket nu. – En Ansøgning til Statsgjeldsdirectionen [118] er hermed, med den varmeste Anbefaling fra Regjeringen, desuden har Kunzen skrevet privat til Johnsen [119] som jo skal være den vigtigste Mand, det er kun at beholde Forpagtningen endnu 3 Aar paa mine nuværende Vilkaar. Jeg har nesten mistet alle mine Kreature og gjør ei 6 Fadede Sukker denne Høst – Paa Belvedere ei 20. –

Om Scholten vil jeg intet sige, men jeg stoler aldeles paa ham. – Efter hans Raad sender jeg Dig indsluttede Ansøgning til Kongen [120], hvis han bevilger denne, kan jeg dog mueligen komme ind her i noget, der kunde sikkre min Alderdom – troer Du derimod at den ikke vil bevilges kan det jo ikke hjælpe at indgive den. Jeg vil nu aldeles overlade denne til hvad Du vil gjøre med den. – Sophie skriver mig at Du havde sagt at Du vilde tale med Oxholm, hvad har han med Statsgjelden at gjøre? Holten eller Johnsen ere nok Mændene det kommer an paa. – Nu ei mere om mig eller mine. –

Med Undtagelse af Midten af Øen gjør de fleste Plantager her en meget slet Høst, og de slette Sukkerpriser gjør Sagen endnu værre – Conjuncturerne, og den Mangel paa Tiltroe mellem Mand og Mand i America gjør, at nesten ikke noget Indkjøb skeer af vore Producter for det Marked, hvilket i Aar er saare føleligt. – Et Fad Sukker af bedste Qvalitet er ei mere end 50 \$ værd og for Rom aldeles ingen Salg, efter dette Marked vil saaledes kun meget faa Plantager faae Overskud, nogle flere netop betale sine Udgifter, men de fleste aldeles ikke af denne Høst være i Stand til at udrede de løbende Omkostninger. – Du har vel hørt, at allerede 3 af de Plantager der skylder til Kongen, har opgivet sig selv som ei i Stand at holde sig længere – de ere nu averteret til Auction [121]. – Jeg haaber at man Hjemme gjør Scholten Ret og Skjel, der skal en Aand som hans for at holde de Ærgrelser ud som han har haft, og de lader ikke til at være forbi endnu. – Jeg haaber

at han kommer ud igjen, baade for vores og Negernes Skyld. – Min Kone som med et mageløst Heltemod bærer vores nærværende Kors, hilser Dig paa det venligste.

Lev vel

Din hengivne C. Knudsen

Belvedere den 24. Nvbr. 1843

Gode Adler!

Det er længe, meget længe siden at Du har hørt fra mig, og jeg veed ei engang om jeg har besvaret Dit sidste Brev. – Jeg havde vistnok ikke skrevet denne Gang naar ei en Begivenhed havde indtruffen som giver mig Haab om en lysere Fremtid og at alt endnu kan blive godt. Nu altsaa ei mere om de to sidste Aar, hvorom jeg dog heller ikke har plaget Dig meget. – Jeg har faaet en Naboplantage Betsys Jewell i Forpagtning [122], hvis Negerbesætning er ypperlig, og da jeg aldrig formedelst Belvederes usle Besætning kunde drive denne, kan jeg derimod nu drive disse Plantager sammen, saa at det vil kunne betale sig. – Dette er nu Hovedsagen – forresten kan van Dockum forklare Dig Detailen i denne hele Begivenhed. – Det er ene og alene Scholten hvem jeg kan takke for denne Lykke, det havde aldrig blevet bevilget mig herude, hvis han ei havde været her og afgjort det Hele. – Nu ei mere om mig selv. – Gid nu kun at Statsgjeldsdirectionen aprobeerer denne Affaire som dog er den eneste Maade hvorpaa jeg nogensinde kan gjøre noget Afdrag [123]. – Løverdagsaffairen er da traadt i Kraft, og Scholten har i det hele stor Satisfaction deraf, jeg mener ikke af Negerne, thi disse har han nu sat i saadan en Stilling at jeg sandelig ei veed hvorledes de skulde have det bedre, men jeg mener af Modparthiet, af hvem flere som jeg vist troer nu dog seer at det ei er saa galt, kort sagt the whole business warks wery well, og jeg siger hvad jeg stedse har sagt Dig, at Kongen ingen bedre Mand kan have herude, desværre bliver han her vel ikke længe, og jeg kan godt begribe, at han er kjed af det. – Hans Sundhedstilstand er forresten ret god, men han er endnu lige saa uregjerlig som før, og skjønt han stedse, naar en Fjært løber vild i ham, eller [han] føler sig syg, tager noget ind, er han dog afsted hele Landet over Dagen efter og fatigerer sig saaledes fordi han vil see og gjøre alt selv – Saaledes har han nylig havt et Par Ataqer, som var meget alarmerende. – Om Rothe [124] har Du vel hørt nok, der kan siges meget, men naar jeg siger Dig, at af alle de Mænd Kongen i de 30 Aar jeg er herude har udsendt har aldrig een nogensinde nydt den uindskrænkede Agtelse som han hos hele Publikum, og han er i Sandhed a true chip of the old block, kun mere høvlet efter Tiderne. – Vil han engang nogensinde udtale sig offentlig om Øerne, da vil man faae Sandhed, det turde vel svie til mange, men det blev dog *Sandhed* – Hvad Du skrev mig om hans Kone var sandt nok, men Du vidste ikke hvilken Aand der boer i

dette skjønne Legeme [125], og hvor skulde Du ogsaa kunde have sporet det i de Cirkler hvor Du saa hende. –

Lev vel, Min Kone hilser Dig mange Gange og beder sig Hilsen formeldt til hendes Naade hvortil jeg lægger min. –

Gid vi maae leve og sees engang endnu. –

Din hengivne C. Knudsen

[Paaskrift: ved Godhed af Hr. Cpt. v. Dockum]

Belvedere den 9'de Juli 1844

Gode Adler!

Jeg vil ikke lade Rothe reise uden et Par Linier fra mig. – Du har naturligviis flere Gange af Scholtens Rapporter til Majestæten hørt om hans Virksomhed her. – Aldrig har nogen Mand, saalænge jeg har været her, efter saa kort et Ophold her som hans, forladt Landet med en saa almindelig Agtelse, og hvis Kongen havde flere Embedsmænd som han herude, vilde Sagerne gaae bedre. –

Han vil kunde sige Dig den fuldkomneste Besked om enhver Ting herude, og hvorvidt Du kan stole paa ham, vil jeg kun sige, he is the chip of the old block i alt hvad Sandhed og Redelighed angaaer. –

Da han og hans Kone har været vores daglige Omgang kjender han min Stilling paa det allernøieste og vil kunde sige Dig alt om hvad der angaaer mig hvis det maatte interessere Dig. – Hvad Scholten angaaer, da er han den eneste som han her er bange for, og det vilde være godt om han altid kunde have saadan Mand om sig. –

Min ældste Datter herude, Mathilde [126], gaaer Hjem under Fru Rottes Beskyttelse, hun er nu 12 Aar gammel og skal være hos sin Tante Frøken Reimer [127], hun har to Stenøxer til Dig, fundne her paa Belvedere.

Min Kone laver en udmærket Kasse med Syltetøj til Dig, som skal afgaae om en 14 Dage, da Guavaerne endnu ei ere modne. –

Jeg slutter dette da jeg har en Deel at gjøre i Dag, og som sagt, jeg kan intet skrive, som jo Rothe bedre kan sige Dig. –

Lev vel

Din hengivne C. Knudsen

Min Kone beder sig erindret hos Din Frue, ligesom jeg sender min ærbødige Respect –

Lev vel. –

Belvedere 26. Juli 1844

Gode Adler!

Med Cpt. Warming Skibet Grant [128] sender jeg Dig efter indsluttede

Connossement en Kasse indeholdende 2 store Glas med nedlagte Ananasser, 2 Glas Grønt, Lemoner og Papaya – 2 Glas Cashew, 2 Glas eller Krukker Bambo, 3 Glas Guavagelé, 1 Krukke Guavabær, nogle halve Flasker med Biskopessens og Casarippa (bruges som Soya).

Jeg maae anmærke angaaende Ananasserne, at dette er en ny Maade at nedlægge dem paa, de ere nedlagte raee i Sukker. Glassene vare fulde, men saaledes kommer de til at see ud efter nogle Dages Forløb. Jeg har sendt Dig saa meget, for hvis det kommer godt Hjem, ønskede jeg at Du, hvis det var passende gav Hendes Majestæt Dronningen det Halve. – Min Kone har selv syltet det alt, og jeg troer det er bedre end hvad man kan købe. Det var mig meget om at gjøre at Du ved et Par Ord lod mig vide hvorledes de omtalte Ananasser falder ud, og om Du ønsker flere næste Aar paa den Maade som er den nemmeste; muligen maae de have et Opkog før de spises. –

Endvidere ønsker jeg Glas og Krukker udsendte igjen, dette er ikke noget broad hint, at Du skal fylde dem med noget, da vi ei bryde os meget om danske Syltetøjer, men allene fordi Glas etc. ei ere her til at faae uden uhyre dyre, og min Kone har ikke et eneste mere. – Du kan kun simpelt lade en Kasse fylde med tomme Glas og Krukker, som Hendes Naade sikkerligen har hele Huset fuldt af. – Af Rothe, med hvem jeg skrev et Par Ord, haaber jeg Du har faaet fuld Underretning om alt herude. Levvel, min Kone hilser og med hendes og mine bedste Ønsker for Din og Frues Velbefindende er jeg

Din hengivne C. Knudsen

Min Datter som gik Hjem med Rothes, har 2 Stene til Dig, maaske behøver Du dem?

Ved at aabne Ananasserne, der ere stærkt harpixede, vil jeg raade til at tage et varmt Jern og rage dette over Harpixet til alt er løbet af, Glassene springe ikke fordi Harpixen løber ned af dem – Uden dette kan Glassene let knække – Jeg har sendt i Aar noget af samme Kaliber til Hertugen.

Lad mig nu endelig vide om disse have vundet Bifald – Jeg har flere Tusinde Ananasplanter og kan som sagt sende Dig saamange af disse som Du maatte ønske naar jeg kun har Glas. –

Scholten ligger af Podagra, han gaer formodentlig Hjem næste Aar – om dette bliver for good and all vil Tiden vise, jeg haaber han kommer ud igjen. – Gud bevare os for Fremmede til Gen. Gouv. Dog I har jo Rothe at tage til om nogen Tiid, der er Manden, hvad siger Du dertil? Forholdet mellem Sch og Oxholm bliver Dag for Dag værre, og det er jo ogsaa slemt at denne er saa svært inde som Planter og Forpagter af de største Plantager, dette kan vistnok heller ikke passe sig for en Høistkommanderende.

Lev vel –

Belvedere 27. September 1844

Gode Adler!

Med Cpt Warming Skibet Grant i Juli tilskrev jeg Dig, og sendte en Kasse med noget meget godt Syltetøj etc. som jeg haaber Du længst har modtaget i god Stand. – Jeg var dengang i godt Humeur, i det visse Haab, at Statsgjeldsdirectionen vilde aprobe den af mig indgaaede, og af Regjeringen her meget anbefalede Forpagtning af Plantagen Betsys Jewel, der grændser til Belvedere. – Hvorledes jeg herved paa eengang sattes i en anden Stilling med Hensyn til Belvedere, vil jeg ei skrive Dig, da det vilde blive for vidtløftigt, men blot henviser Dig til Kmjkr. Rothe, der tilfulde vil forklare Dig Sammenhængen. Han er inde i dette Plantagevæsen, saavel som enhver Green af Bestyrelse, Negervæsen etc. her, som kun faa Mænd efter fire Aars Ophold her kan siges at være, og visseligen hans Ord staaer til at troe.

Genr. Scholten gjør her alt hvad han kan for mig, Du kjender ham jo, men Du veed ikke hvor trøstende det er at have ham nær, ved en Afaire som denne. – Havde han ei været her havde man visseligen strax taget Forpagtningen fra mig, og hvad skulde jeg da have gjort, med Belvedere? pløiet som før til liden Baade! – Naar Rothe nu har forklaret Dig alt og Du har seet Gjenpart af min Ansøgning [129] som Generalen sender Hjem med denne Leilighed, da troer jeg visseligen at Du vil tale min Sag, og at min Ansøgning bliver bevilget. – Man risikerer jo intet, opfylder jeg ikke mine Forpligtelser, kan man jo tage den igjen, og da den i Fjor blev opsat til Forpagtning var jeg den eneste som bød paa den. Jeg veed vist at Du vil her gjøre hvad Du kan, især troer jeg at Fog [130] er forbittret paa mig, deels for det slette Udfald af Stutteriet [131] og for Penge jeg skylder dem. – Hvis jeg beholder Betsys Jewel er der dog en Mulighed, ja en Rimelighed at jeg kan betale noget, men mister jeg den, kan jeg med Belvedere allene intet gjøre. Johnson troer jeg er bedre stemt for mig, og disse to ere vel de ledende Personer i Directionen. Jeg vil nu ei kjede Dig længere med mig selv, men gjør hvad Du kan, og jeg troer at Du i denne Sag kan gjøre meget, som sagt min, Kones og fem Børns Skjebne afhænger allene af om denne Forpagtning bliver stadfæstet. –

Alt gaar her forresten godt, vi har Udsigter til en meget stor Høst over hele Landet – Løverdaghistorien tør jeg næsten nu sige at kun faa er fortrydelig over, Negerne ere fuldkommen tilfredse, og arbeide godt. – Det hele Væsen har et gandske andet Anstrøg end før, og en Fremmet kunde være her, hvor han vilde paa Landet, længe, uden at ahne at han var i en Slave-colonie. –

Generalen, som forresten har altid havt meget Talent til at vælge sine Folk, har taget bandsat Feil af Kunzen. – Han maae være saa fuldkommen theoretisk som mueligt, men praktisk her, bliver han aldrig, og istedet for at

han skulde gaae S til Haande og være ham til Hjælp, er han det aldeles modsatte. – Om hans private Liv har Du vel hørt nok af Folk som komme herfra. – Naar Regjeringen er forbi, sætter han sig i sin Storhed i sin Vogn, og kjører Hjem, og hvad der forresten passerer paa Landet er det som han aldeles ingen Interesse havde for, og hvad han veed er kun af hvad han læser sig til af indkomne Sager; thi selv at see, det er ei hans Sag. Generalen staaer saa at sige virkelig paa en Maade ene; saalænge Rothe var her, havde han dog een liberal forstandig Mand om sig; thi Regjeringsraad Petersen [132], skjönt den honetteste Mand som nogensinde et Hjerter slog i, er saare ængstelig for at sige sin Mening. – Jeg har nu intet videre at skrive denne Gang, end at bede Dig ret inderlig at virke til at denne min Ansøgning gaaer igjennem, som jeg saa vist troer at Du kan hjælpe til. Min Kone hilser mange Gange Dig og Din Frue. – Lev vel.

Din hengivne C. Knudsen

Belvedere den 27'de Dber 1844

Gode Adler!

Da jeg ikke veed eller troer at Generalen som i disse Dage ei er vel selv skriver Dig til og Du mueligen kunde ønske at høre noget herfra, saa skriver jeg Dig disse Linier, som jeg haaber skal finde Dig karsk og tilfreds. – Høsten paa forskjellige Plantager er nu begyndt, og vil paa alle snart efter Nytaar begynde, og der vil rimeligviis gjøres en god Sukkerhøst paa Landet. – De sidste tre Uger har forresten paa de fleste Steder været meget tørre, og vi see daglig ud, og længes efter Regn. – Jeg kan ikke undlade at tilskrive Dig en Sag som dog formodentlig snart fra Generalen kommer Hjem til Kongen [133]. Skolerne for Negerbørn paa Landet, der har kostet G.Sch. saa meget Maes og Ubehageligheder, gik i det hele taget ei som det burde, idet det næsten ei var mueligt uden stærke haandgribelige Midler at faae de store Børn til om Løverdagen (Fridagen) at freqventere samme. Aarsagen dertil var gandske simpel; Forældrene vilde naturligviis beholde de store Børn paa denne Dag, deels for at hjælpe dem i deres Plantering for dem selv, og deels for at bringe deres Frugter, Grønt etc. til Byerne til Markedet, som nu holdes paa denne Dag istedet for før om Søndagen, kort sagt Skolerne blive ei freqventerede paa de Dage. For nu at raade Bod paa dette, sammenkaldte Generalen for en 8 Uger siden et Møde af samtlige Plantere og Geistlige, hvori han fornemmeligen proponerede at de store Børn alle skulde gaae i Skole om Søndagen nemlig fra 9 til 12 Aar og længere hvis de ønskede det [134]. Dette blev nu aldeles forkastet af de Katholske og engelske Geistlige og deres Parthi paa den Grund at de ei vilde tillade deres Børn nogen Skolegang om Søndagen da de skulde i Kirken. – Sch var paa St.Jan dengang og Mødet sluttede altsaa uden noget Resultat. Ved sin Hjemkomst sammenkaldte han atter et Møde [135] og var selv tilstede for at forebrin-

ge Sagen. – Du maae nu vide at den Cathekismus, der her bruges, er foruden at den er befalet af Kongen aproberet af saavel de Katholske som Engelske Biskopper i Vestindien, som fuldkommen passende for Negerbørn af hvilkensomhelst Troesbekjendelse. Man kom nu altsaa sammen, og Generalen aabnede Mødet med en Tale hvori han viste at hverken Parthiaand eller Ønske om at bringe Børnene fra den Kirke de engang hørte [til] havde bragt ham dertil, men simpelt fordi at man ei kunde faae dem til at frekventere Løverdagen. Jeg har aldrig hørt ham tale billigere nogensinde og med mere Rolighed; thi ofte kan han brøle dygtig ud, men aldeles ikke denne Gang, og til den Katholske Præst [136] (som nu har givet en Klage til Kongen over ham) sagde han kun »Mr. B. though I have declared, that I would not have any correspondence respectve religious matters, You have had the *impoliteness* to adress me this« holdende et Brev i Haanden som han forresten ei sagde til Nogen hvad der stod i – Dette er hvad Butler kalder at han har overfuset ham. – Da S nu havde endt og man skulde skride til Sagen, reiste De Nully [137] sig, og fremrakte et Papir hvori man formeligen nedlagde en Protest imod saadanne Punkter etc. den var underskrevet af 14 à 16 forskjellige Plantere, hvoraf kun De Nully og Ferral og v. Brakle kan siges at være Folk af Dannelse, de øvrige vare af den Art, der hvis de havde været i deres Hjem vilde gaaet bag Ploven nu, og skjønt man skal have prøvet at faae flere respectable Underskrifter kunde man dog ingen faae [138]. – Generalen holdt bedre Contenancen end jeg havde troet mueligt, men hævde Mødet strax. – Mange fremtraadte nu og erklærede sig aldeles utilfredse med denne Protest, men Mødet var hævet. – Denne infame Fremgangsmaade af disse Personer har opvakt en almindelig Mishag blandt de bedre, men S har intet gjort ved nogen Befaling, men vil som jeg troer henstille Sagen til Majestæten. Hvad De Nully angaaer, saa er han af dem der vist giver sine Negere hvad de skal have, men efter min Formening af samme Grund som Du fodrer Dine Heste godt der skal trække Dig, og han er nu engang paa en Maade uafhængig og synes det er saa rask at oponere. – Ferral beraabte sig paa sin og sin Faders Samvittighed! Nu spørger jeg om nogen troer den at være bedre end hos nogen Slagterhund; men disse Folk har Gen. selv fordærvet ved at gjøre formeget af dem. – v. Brakle er egentlig et stort Fæ – Da denne hele Sag er saa klar og indlysende, haaber jeg at Kongen vil befale at det skal blive saaledes, men de Katholske er nu bange for at noget af deres Indflydelse over Negerne skal gaa fra dem, gid det var saa vel, thi de der hører til de Mæhriske Brødre ere dog de bedste Negre. – Jeg seer Arket er fuldt – lev vel hils Din Kone fra os alle.

Din hengivne Ven C. Knudsen

Generalen ligger endnu til Sengs, og har især Juledag været meget syg – jeg har seet ham i Dag og han er ei istand til at skrive til Dig da han kun vil være istand til at faae eet Tjenestebrev til Kongen – –

Belvedere 3'die Martz 1845

Gode Adler!

Jeg har modtaget Dit Brev af 3. Dber f.A. og glæder mig ved deraf at see at Du er frisk og vel. – Det er ikkun en Ide at vi bliver gamle, det gjøre vi slet ikke, det var kun i Sal. Justitsraadens [139] Tiid at Folk bleve gamle, og det laae i den store Pungparyk, de store Knæ og Skospænder, og den store Guldknappede Stok. – Jeg husker grandgiveligt hvorlunde jeg hver Søndag Eftermiddag efter Aftensang i Helliggeists Kirke gik med ham til gamle Mad. Klokker [140] (som han i sine unge Dage havde raspet [141]), istedet for nu at blive ved saa godt som de kunde, saa sad de to og drak Kaffe medens jeg i den anden Stue leiede Kispus med Tøsene, kan Du huske dem? De vare dengang nok værd en Stosen. – Sal. Etatsraaden eller Conferentsraaden [142] gik dog lidt frem med Tiderne; thi jeg troer at han gjorde andet end drak Kaffe med Jens's Kone [143], og andre Jomfruer. – Apropos, jeg har dog aldrig rigtig faaet at vide om det var ham der gjorde Ungen paa Juliane Just [144]. – Naa, det var gamle Tider. –

Af Gen. Scholtens Rapport seer Du nu hvorledes man her vil fratage ham al Myndighed til at paalægge Mulcter, Straffe etc. Der maae dog vistnok gjøres stor Forskjeld paa en Mand der nu næsten i 30 Aar har ført Commando, og nu i 16 Aar været Gen. Gouverneuer, og den der nye beklæder Posten. – Som Sagerne nu staae, kan enhver Herre, ja *Forvalter* mishandle Negerne saa meget de lyste, naar de kun ei indføre dette i Journalen; thi efter Kunzens Mening har G.G. nu ei Lov til at mulktere nogen Forvalter for noget, men alt skal gaae til Rettergang, men da nu Negerne ei kan optræde som Vidne i deres egen Sag, kan jo aldrig Beviis føres, naar der ei var Fri-folk tilstede, hvilket Vedkommende jo let kan passe. Bliver dette saaledes etableret, vil jo Forvalterne, som meest bestaae af raae Skotter, Irlændere etc., aldeles ikke mere bryde sig om Gen.Gouv. der ei længere personlig kan mulktere eller straffe dem, men ved paakommende Leilighed antage en Prokurator, da jo alt skal gaae og dømmes ved Rettergang – Saalænge som Systemet her staaer, forekommer General Gouverneuren mig som Faderen for en stor Familie, der til en vis Grad maae have Magten i sit Huus til at straffe for at Orden kan vedligeholdes. – Løverdags og Søndagsskolerne ere saaledes næsten aldeles ophørte, fordi Forvalterne ei bryde sig om at de unge Negere frekventere samme, da de vel vide at Genr.Gouv. ei kan mulktere dem for deres Forsømmelse. Jeg sætter nu blot til Exempel, at en Forvalter paa een eller anden Maade overtræder Lovene ved Negernes Behandling i nogen Grad; hvad har General Gouv. da at gjøre, han skal indstævne denne til Politiretten, her nægter han, og om endog Beviis gives, apellerer han til Overretten, ja selv til høieste Ret, imidlertid kan saadan en Fyr, som ved en snu Prokurator kan udholde en slig Sag i et Par Aar, imidlertid gjøre hvad han vil og endelig hvis Sagen bliver ham for broget reise sin Vei. – Et gand-

ske andet Business vil det være naar Gen.Gouv. har fuldkommen Ret til ved given Leilighed efter Samvittighed og bedste Skjønnende at mulkttere indtil en vis Summa, eller paalægge anden Straf; som alle holder af Skillingen, vil de vel bandsat passe paa [145]. – Scholten er saa snu og klog at han af alle de Historier han hører, lettelig skjelner mellem Sandhed og Løgn, og skjønt han naar han bliver vred vel kan gjøre et Satans Spectakel, har jeg dog aldrig i de 30 Aar jeg her har kjendt ham seet ham være uretfærdig undtagen mod hans Fiender, som han efter sit Princip ofte behandler bedre end sine Venner, men det siger han er netop hvad man skal gjøre; men jeg kalder det dog en Art Uretfærdighed; dem som han forresten saaledes har behandlet, troer jeg ei har givet ham videre Tak for det – Tak skal Du have for at Du har talt for mig hos Vedkommende; men Generalens Brev til Johnson og Laanecommissionens Indstilling, som jeg ene ogsaa kan takke ham for, har som jeg haaber slaaet Hovedet paa Sømmet, og at jeg forhaabentlig vil beholde B. Jewel til Belvedere [146] og saaledes see mig istand til at faae mine Unger opdragne. – Har Du nogensinde faaet en Steenøxe, som Mathilde havde Hjem til Dig?

Lev min Ven nu vel, og lad mig endnu engang om nogle Aar som Gud veed naar vil ske see Dig frisk og rask. Hils Din Kone mange Gange fra mig og min.

Din hengivne C. Knudsen

Generalen spiste ude hos os i Gaar, han er meget munter og rask, men kan ei altid faae sit Parthi om Aftenen. – Jeg troer at det eneste som vilde bringe ham Hjem i Aar er hvis han skulde faae en Ataque [147]. –

Noter til brevene

1. Hans Peter Wilhelm Petersen (1797–1863), exam. jur., vestindisk embedsmand, 1841 kgl. kasserer på St. Croix (se Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen). Generalgouv. indberetter 11/3 35 til generaloldkammeret, at der er meddelt prokurator P. rejsetilladelse (V. J. 345/1835).
2. Ved kgl. reskript af 17/10 34 vedr. de borgerlige militser på de vestindiske øer blev det bl. a. fastsat, at benævnelseme frikorpser ændredes til jægerkorpser (V. J. 1043/1834).
3. Moderen Lucie Assenius var halv søster til Susanne Uytendahl, hvis ældste datter Anna Ulricka Elizabeth Heegaard (1790–1859) i årene 1827–48 levede sammen med generalguvernør Peter v. Scholten, jfr. de i indledningen, note 1 nævnte artikler.
4. Mormoderen Charlotte Amalie Bernard (1753–1856) var Samboinde (3/4 neger) og slavinde, indtil hun blev frikøbt i 1793, jfr. samme artikler.
5. Frants Christopher Bülow (1769–1844), generaladjutant hos kong Frederik VI (Biografisk Leksikon).
6. Prins Christian Frederik, den senere kong Christian VIII, hos hvem Adler var privatsekretær.
7. 1824, 1828 og 1834; fuldmagter indrykket i Christiansted Pantebog, RA.
8. Benedicte Sophie Knudsen, døbt i Snoldelev 3/6 1790, død ugift i Neapel, se den i indledningen, note 3 nævnte artikel.
9. Adler var 1829 blevet gift med Anna, Marie Saabye, f. Høyer (1786–1857), dt. af provst Christian Frederik H. og enke efter grosserer Niels Christian Rudolph Saabye (Biogr. Leks.).

10. Johannes Søbøtke (1773–1854), Lawaetz s. 55 ff, vicegeneralguvernør, 4/8 35 udnævnt til guvernør over St. Thomas og St. Jan (V. J. 791/1835). Generalgub. indberetter 3/5 35, at der er meddelt vicegeneralgub. S. rejsetilladelse for 1 år (V. J. 581/1835). 26/7 35 melder Søbøtke sin ankomst til England, hvorfra han for sit helbreds skyld agter at rejse til det sydlige Frankrig (V. J. 761/1835).
11. Lawaetz s. 49–50. Johannes Voldby Mouritzen (1772–1839), exam. jur., kom 1793 til Vestindien som prokurator og fik forskellige embeder derude, 1823 2. regeringsråd, 1830 1. do., 1837 konferensråd (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen); han hørte til de mere besindige og mådeholdne bl. de vestindiske embedsmænd.
12. 1834–35 fører af briggen »Emerald« til Vestindien (V. J. 488/35).
13. Fmtl. den norskfødte Carl Andreas Kierulff (1786–1849), som 1813 blev exam. jur. og prokurator og kort efter rejste til Vestindien (Hjorth-Nielsen: Prokuratorer i Danmark), og prokurator, auditør Peter Rosenstand Goiske Borch (1785–1836). Om Kierulffs angreb på regeringen, se Lawaetz s. 45–46.
14. Datteren Petra Caroline Frederika blev født 8/9 1835; bl. fadderne ved dåben i Christiansted 5/12 35 var generalgub. Scholten og etatsråd Mouritzen. Hun døde ugift i Kbh.
15. Jfr. brev af 26/5 1835. John Christmas (1799–1873) var søofficer, men opholdt sig mange år i Vestindien, hvor han ejede plantagen »Peters Rest« på St. Croix. 1829–42 fører af det ham og grosserer Robert Kerr tilhørende fregatskib »Johanne Marie« i Vestindiefart (Topsøe-Jensen og Marquard).
16. Fmtl. den kendte Eidsvold- og stortingsmand, statsråd Peter Motzfeldt (1777–1854), som opholdt sig på St. Thomas som officer fra 1802 til den engelske besættelse 1808. Derefter var han 1 års tid i engelsk krigsfangenskab, hvor Knudsen muligvis har været sammen med ham (Norsk Biografisk Leksikon).
17. Generalgub. indberetter 14/6 1836 bl. a., at briggen »Henriette Johanne«, kapt. Michelsen, er ankommet (V. J. 889/36).
18. Købmand og grosserer Carl Emil Knudsen, død 1873, der i en årrække drev virksomhed under adr. »bag Børsen« 74 og f. eks. iflg. vejviseren 1837 bl. a. havde udsalg af kolonialvarer og oplag af engelsk fajance. Han havde 1835 varer til Vestindien med den i brev 26/7 1844 nævnte kapt. Warming. Var ikke i familie med brevskriveren.
19. Scholten havde været hjemme i 1834 og rejste først til Danmark igen i foråret 1838, men var da til gengæld borte i 2 år.
20. Generalguvernør Peter Lotarius Oxholm (1753–1827) havde i sit 2. ægteskab med Ann O'Neill 10 børn, der 1840 optoges i adelsstanden. Her er tale om sønnerne Frederik Thomas O. (1801–71), officer, 1835 major og regeringsråd i Vestindien, 1840 kammerherre, 1857 generalmajor, og Valdemar Tully O. (1805–76), også officer, 1834 regeringsråd i Vestindien, 1840 kammerherre, senere medl. af den grundlovgivende rigsforsamling, landstingsmedl., overhofmarskal m. v., R. af af Elefanten (Danm. Adels Aarbog 1887). Se i øvrigt Lawaetz s. 58 ff.
21. Brødrene F. og W. Oxholm ejede på det tidspunkt plantagerne »Mountain«, »Mint« og »Envy« i Prinsens Kvarter (St. Croix matrikel 1836, RA).
22. Den fra kanonbådskrigen bekendte søofficer Jørgen Conrad de Falsen (1785–1849), der 1. gang havde været gift med en søster til Adlers kone Cecilie Cathrine Høyer (1784–1816). Kommandørkapt. 1836. Han fik p. gr. af svækket Helbred sin afsked 1838 med kommandørs karakter, hvilket senere ændredes til kontreadmirals Kar. (Topsøe-Jensen og Marquard).
23. Briggen »St. Croix« (kapltnt. P. T.

- Grove) afgik fra Kbhvn. 15/4 1836 og ankom til St. Croix 13/6 (Schultz og Ackermann).
24. Carl Theodor Reimer (1808–68), fru Knudsens broder, blev exam. jur. 1830 og rejste derefter til Vestindien, hvor han beklædte forskellige stillinger, indtil han 1856 udnævntes til kgl. kasserer på St. Thomas og St. Jan (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen). Fra 1842 ejer af plantagen »Grove Place«.
25. 5/5 1836 indberetter den vestind. regering, at exam. jur. R. er kst. som 3. fuldm. i regeringsekretariatet, og at han tillige er udvalgt til at bestyre forretningerne i generalguvernementets sekretariat (V. J. 645/36).
26. Briggen »Allart« (kaptltn. P. S. Kjerulf) afgik fra St. Croix 3/4 37, fra St. Thomas 5/4 og ankom til Kbh. 14/5 37 (Schultz og Ackermann, s. 538).
27. Reimer fik sit ønske opfyldt og udnævntes ved kgl. resol. 26/8 37 til kgl. fuldm. i Vestindien.
28. Se indledningen.
29. Fadenes rumfang varierede; fra omkring 1786 regnes med 1.000–1.100 lbs. pr. fad, medens man omkring 1850 må regne med 1.200–1.400 lbs. pr. fad, se P. P. Sveistrup: Bidrag til de tidligere dansk-vestindiske øers økonomiske historie med særligt henblik på sukkerproduktion og sukkerhandel, Kbh. 1942.
30. 25/11 1836 indberetter Scholten, at regeringsråderne Mouritzen og F. Oxholm er returneret fra New York med orlogsbriggen Allart og straks har overtaget deres poster i regeringen (V. J. 35/1837). Allerede 25/3 37 indberettes imidlertid, at M. p. gr. af sit svagelige helbred er udtrådt af regeringen (V. J. 301/37), og 12/6 37 fremsender Scholten M.s ansøgning om afsked (V. J. 539/37). M. døde 10/3 39.
31. Se note 19.
32. Landstedet »Bülowsminde« opført 1834 på et højedrag et par km. sydvest for Christiansted, se de i indl. note 1 nævnte artikler.
33. Scholten ankom til St. Croix 19/6 1840 med orlogsbriggen »St. Croix« (V. J. 718/40); se i øvrigt brev 20/6 40.
34. Johs. Søbøtker var kst. generalguvernør under Scholtens hjemrejse til Danmark 1838–40.
35. David Kristoffer Voss Hoskiær (1788–1846), søn af administrator ved det dansk-vestindiske handelsselskab Jeppe Jacob H.; ugift (stamtavle over familien Hoskiær, Kbh. 1889). Scholten indberettede 25/5 38, at bogholder, cancelliråd H. var kst. som regeringsråd under Scholtens og kst. regeringsråd Koefoeds rejse til Europa (V. J. 515 og 516/38). Kammerjunkeren G. A. Koefoed var kommet ind i regeringen som konst. i Mouritzens sted (V. J. 301/37).
36. Kjøbenhavnsposten indeholdt en serie artikler med ret nærgående kritik af den vestindiske administration m.m., forfattet fortrinsvis af cand. jur. Edv. Aug. Heilbuth (1808–72), der 1836 ansattes i rådssekretariatet på St. Thomas efter i 1 år at have arbejdet i generalguvernementssekretariatet (V. J. 404/36). Ved kgl. resol. af 20/8 36 udnævntes han til fuldm. hos de vestind. embedsmænd (V. J. 886/36). – Prokurator Carl Frederik Wilhelm Sarauw (1806–81), senere dommer og politimester i Frederiksted, havde bl. a. skrevet en afhandling i Fædrelandet 1839 om virkningen af St. Croix toldforordning af 6/6 1833 (om denne sag se V. R. 1840, nr. 54, 57, 61 m. fl.).
37. Ved kgl. resol. 14/7 1835 meddeltes cand. jur. Sarauw ny bev. som prøveprokurator i 2 år på St. Thomas og St. Jan (Danske Kancelli, resol. prot. for 3. dept., nr. 1216). Han blev i 1833 ved 2 domme i den vestind. landsoverret idømt mulfter på 300 og 200 rdl. i anledning af »førnærmelige Udladelser« mod exam. jur. Brabrand og har fmlt. i tilslutning hertil mistet en tidligere bev. som prøveprokurator. Bøden nedsattes 1835 til 50 rd. (Danske kanc. 3. dept. registrant 1834–36, nr.

- 1327). 1839 fik Sarauw prokuratorbev. uden tidsbegrænsning (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen).
38. Jfr. Danske Lov 6-21-2. Om Scholtens oprindelige bevågenhed over for Heilbuth, som senere blev hans farligste modstander, se Lawaetz, s. 102-03.
39. V. Oxholm blev 1841 kommitteret i generaltoldkammeret og 1842-47 hofchef hos kronprinsen (Fr. VII).
40. Se note 21. Endv. ejede de iflg. Lawaetz, s. 60, sukkerplantagen »Negrobay« i prinsens kvarter, og desuden forpagtede de flere plantager.
41. Regeringsavisen meddeler 14/11 1839, at bl. a. kapt. Knudsen er ankommet som passager med det amerikanske skib »Contor« fra New York.
42. Adler udnævntes 2/1 1840 til geheimeetatsråd med rang af 2. kl. nr. 9.
43. David Hoskiær.
44. 31/3 40 indberettede regeringen, »at den foranlediget ved flere i den senere Tid indtrufne Omstændigheder, som lade formode, at Regeringsforretninger blive meddeelte Uvedkommende Personer, besluttede at give Fuldmægtig Heilbuth, som havde forestaaet Bogholdercontoirets Forretninger, en Advarsel i den ommeldte Henseende og sagde derfor til ham, at han maatte være forsigtig med hvad Oplysninger han meddeelte fra Contoiret. Fuldmægtig H. svarede herpaa, at han ikke havde opgivet andet, end hvad der var af almindelig Interesse for Publikum, og at han ikke havde givet nogen Oplysning, som var i Strid med hans Embedseed, samt derhos yttrede, at Regeringen kunde suspendere ham og sætte ham under Tiltale, hvortil Præsens svarede, at det ikke var en Beskyldning, men en Advarsel, der var givet ham. —
- Den flg. Dag ansøgte han om der maatte blive anlagt Sag imod ham. —
- P. Gr. af det med Heilbuth forefaldne, og da han i Skr. af 14/3 40 har nævnt sig som Forfatter af flere i Kiøbenhavnsposten indrykkede Afhandlinger, der indeholde fornærmelige Insinuationer mod Generalguvernementet og Gieldsliquidationscommissionen, har Regeringen forflyttet ham til Raadssecretariatet — indtil Resolution paa denne Sag indløber.«
- Allerede inden denne indberetning d. 27/5 40 blev modtaget i generaltoldkammeret, var det p. gr. af Heilbuths artikler i Kjøbenhavnsposten nr. 115, 116, 117-18 (27.-30. april) ved kgl. resol. af 13/5 40 bifaldet, at Fm. H. blev suspenderet og aktionsordre udfærdiget imod ham for ved sine bestræbelser for at sætte såvel generalguvernøren i særdeleshed som regeringen i det hele i et forhadet lys at have handlet imod sine embedspligter og sin i så henseende aflagte ed (V.J. 368/40). Se også Lawaetz s. 244-45.
45. Christian Boas Petersen (1798-1862), cand. jur. Søn af købmand Thomas Petersen og Caroline Magdalene Grütsmann, 2/10 1830 Regeringssekr. og stempelpapirforvalter på St. Croix, 1839 kst. regeringsråd (V.J. 219/39).
46. H. P. W. Petersen, se brev af 15/3 35 med noter 1, 3-4, søn af Thomas P. og mulatinden Lucie Assenius. Han blev 1839 kst. som regeringssekr., samtidig med at halvbroderen blev kst. som regeringsråd, se note 45.
47. Se note 3.
48. Major ved de vestindiske tropper Hans Lønborg, senere kar. oberstltn., afsked 1844, død 1860, 74 år (Richter).
49. William Heyliger Dewhurst, prakt. læge på St. Croix og død der 1843. (Kr. Carøe: Den danske lægestand 1786-1838).
50. Major Jacob Heitmann Gyllich, chef for Frederiksted brandkorps og mægler i samme by.
51. Dansk vestindisk regerings avis bragte 10/2 1840 en meddelelse fra H. v. Lønborg, som skarpt imødegik et Indlæg i avisen for 9/12 1839 fra dr. Dewhurst, hvori denne udlovede en belønning på 50 dollars til den, der kunne give oplysninger om 2 hvide

- mænd, som han påstod havde antastet fru Dewhursts vogn en lørdag aften, da hun og familie var på vej hjem fra et selskab på »Peters Rest«. — De pgl. var en af Lønborgs undergivne, sergent Rømeling i selskab med en underforvalter, og der var iflg. det optagne forhør intet foregået, som kunne berettigede dr. D. »til at bruge slige mildt talt overdrevne og ugrundede Sigtelser«.
52. Poul Frederik Tøttrup, kapt. ved det vestind. artilleri, død 1842 på St. Croix, 43 år (Richter).
53. Dvs. duellere. »Fuglestang« egl. en stang, hvorpå falkoneren afrettede falke, men anvendtes især om en stang, der på Frederik IV's tid var anbragt uden for Københavns Nørreport, og hvor der ofte holdtes dueller (ordbog over det danske sprog 6, s. 154).
54. Ved kgl. resol. af 22/11 1834 blev oberstltn. og stadshauptmand på St. Croix P. de Nully beskikket til toldinspektør i Christiansted (V.J. 1202/34). Scholten havde 30/10 erklæret, at han bl. ansøgere alene kunne anbefale N., da de øvrige var toldkontrollører på St. Croix, og han »anseer det for urigtigt og skadeligt for Tjenesten at forfremme selv den Dueligste af disse til virkelig Inspecteur p. Gr. af dennes tidligere Forhold til sine Kammerater« (V.J. 1131/34).
55. Kammerherre, overformynder på St. Croix Roger Ferral, ejer af plantagerne »Annally« og »Mount Ferral«. Se i øvrigt note 138.
56. Fmtl. forannævntes søn Roger Edmund Ferral, 1842 ritmester og overtoldbetjent på St. Croix, død 1861, 63 år.
57. Iflg. kancelliskr. af 13/12 1836, publiceret ved V. R. Plakat 5/5 37, skulle lægernes dispensationsret ophøre fra 1/1 1840, således at forholdene på øerne blev som i det øvrige Danmark. Planter Edw. Dewhurst, den tidl. nævnte læges fader, ansøgte imidlertid 25/11 39 på en række planter og lægers vegne om, at den hidtil gældende ordning, hvorefter lægerne selv kunne forsyne plantagerne med medicin, opretholdtes (V.R. 16/1840 A). Edw. Dewhurst var ejer af plantagen »Concordia« og desuden administrator for en del plantager, hvis ejere boede i England. Scholten anfører i brev af 13/5 41 til kongen, at Dewhurst er blevet den ledende person i oppositionspartiet.
58. 30/1 40 indberettede apoteker Grove i Frederiksted, at skønt 4 uger nu var forløbet, vedblev lægerne at holde deres officiner åbne og havde dertil gjort sådanne skridt, som viste, at de ikke agtede at ophøre dermed (V.R. 100/1840 A.), og 18/2 40 indstillede apoteker Benzon i Christiansted og apoteker Grove i forening, at regeringen pålagde toldvæsenet at påse, »at ingensomhelst Medikamenter indføres her paa Landet undtagen til de privilegerede Apoteker«, og de forbeholdt sig at anlægge sag (V.R. 157/1840 A). Særlig pikant var det, at den kst. generalguvernør, Søbøtke, selv var planter, og sagen voldte regeringen meget bryderi, se referatprotokollen nr. 204, 205, 212, 240, 276, og hjemsendtes 13/7 40 til danske kancelli (V.R. 381/1840 A).
59. Carl Adolph Rothe (1767–1834), søofficer, 1820–22 fg. generalguvernør i Vestindien i anl. af sagen mod generalgub. Bentzon. Senere kontreadmiral (Topsee-Jensen og Marquard).
60. Fmtl. hertug Christian August af Augustenborg (1798–1869), dronning Caroline Amalies broder.
61. Generalguvernørens broder Frederik v. Scholten (1796–1853), kapt.ltn. i Søetaten, fra 1834 toldinspektør i Frederiksted; ugift.
62. Andreas Peter Knudsen (1793–1865), cand. jur., til 1836 generalkonsul i Tripolis, gehejmelegationsråd, søn af departementschef i Danske Kancelli Christian K., se note 142 og den i indl. note 3 anførte artikel.
63. Forannævntes broder Hans Christian

- K. (1792-1877), cand. jur., i mange år ansat ved Københavns politi, fra 1841 kasserer og regnskabsfører. Tillige kasserer v. Kbh. Havneforvaltning, se samme art.
64. Fmtl. de i Kjøbenhavnsposten nr. 115-18 (27.-30. april 1840) optagne artikler, der medførte Heilbuths suspension og sagsanlægget imod ham, jfr. note 44.
65. Om Scholtens tendens til at afgøre sagerne på egen hånd i generalguvernementet, medens kun mindre vigtige forhold blev drøftet i den samlede vestind. regering, se Lawaetz, bl. a. s. 42 ff., 50 og 118.
66. Den officielle avis startede privat i 1770 under navnet »Royal Danish-American Gazette«, hed senere i en årække »Dansk-vestindisk Regjerings Avis« og fra 1840'erne »St. Croix Avis«, som stadig udkommer.
67. Om den Magens'ske sag se note 89.
68. Se note 44.
69. Under Scholtens hjemrejse 1838-40 havde Søbøtker lejet Bülowsminde, se Lawaetz s. 56.
70. Barkskibet »Triton«, kapt. L. Poulsen, annonceret ankommet til Frederiksted 23/3 40 (Dansk-vestind. Reg. Avis s. d.).
71. Løjtnant Christian Frederik Hedemann (1814-63) var 1839-41 med briggen »Mercurius« i Vestindien (Topsøe-Jensen og Marquard), men havde under opholdet i Vestindien en tid orlov, hvor han var ombord i John Christmas' skib »Johanne Marie« (Schultz og Ackermann s. 555).
72. Ved kgl. resol. 28/4 40 meddeltes der Søbøtker tilladelse til - efter Scholtens tilbagekomst - at foretage en rejse på 1 år til Europa (V.J. 337/40).
73. Hens Henrik Berg (1790-1862), exam. jur., beklædte en række embeder på St. Thomas, navnlig som byfoged og politimester og fra 1834 medlem af rådet, 1855 præsident for St. Thomas og St. Jan og viceguvernør for D.V.I. Han ejede på St. Jan bl. a. plantagen »An-naberg« på øens nordkyst, hvis ruiner er restaureret og fredet under National Park Service. - 25/5. 1840 indberetter guvernøren på St. Thomas og St. Jan til generalguvernøren, at 11 negre af plantagerne Leinsterbays og Annabergs besættninger »afvigte Lørdag Nat« er undveget til Tørtola, og d. 31/5, at yderligere 4 ufrie fra forskellige plantager er bortløbne (GG 187 og 204/40) 18/7 40 indberetter Scholten til generaltoldkammeret, at grunden til de fra Bergs plantager stedfundne desertationer var frygt for, at negrene i ejerens fravær skulle blive udpint af den af ham ansatte bestyrer (V.J. 850/40). I indberetning 7/8 40 giver han en nærmere redegørelse for stemningen bl. negrene på St. Jan og konkluderer, at det eneste middel til at dæmme op for rømninger til de nære engelske øer vil være forbedringer i de ufries kår (V.J. 877/40).
74. Om de indviklede sportelforhold i Vestindien og arbejdet på at få et samlet sportelreglement for alle embederne henvises til Danske Kancelli, 3. dept., henlagte sager ang. sportelvæsenet i Vestindien 1804-41 (3 pakker, betegnet K 3, 1 a-c), RA. Heri findes bl. a. et udkast fra 1839 og en erkl. af 8/1 41 fra rådet på St. Thomas, der bl. a. meddeler, at byfoged Berg for tiden opholder sig i Danmark og derfor ikke har udtalt sig.
75. Anders Andersen Kiellerup (1794-1868), exam. jur., prokurator på St. Thomas, 1834 auditor og advocatus regius, endv. chef for brandkorpset med majors rang (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen).
76. Kapt.ltn. Giøde Giødesen (1794-1844), 1839-40 chef for briggen »St. Thomas« til Vestindien (Topsøe-Jensen og Marquard). Chefen var gået syg i land 30/3 40, men kom - endnu meget medtaget - ombord 12/6 og overtog kommandoen; briggen afgik fra Vestindien 14/6 40 (Schultz og Ackermann, s. 554).

77. Scholten ankom til St. Croix 19/6 40 med briggen »St. Croix«, kapt. H. Fisker (s. st. 559–60 og Scholtens egen indberetning af 21/6 40 (V.J. 718/40).
78. I sin indberetning 21/6 40 udtaler S., at hans modtagelse af den sorte befolkning var »som sædvanlig støjende i høj Grad«, hvorimod han blandt den blanke befolkning ikke fandt tonen fuldt så tilfredsstillende, om den end tilsyneladende var smigrende. Ved den militære parol d. 20/6 oplæste han en bekendtgørelse til øernes beboere, hvoraf kopi findes i V.J. 718/40, og som indrykkedes i regeringsavisen 22/6.
79. Sønnen Christian Fibiger Knudsen blev født 3/10 40, død ugift i Kbh. 1911, kontorchef i Privatbanken.
80. Endnu et barn blev født, nemlig Anna Marie Charlotte Knudsen, f. 12/11 1842, død 1937, g. m. højesteretsadvokat Frederik Casper Conrad Friboe Zahle (1842–1920).
81. Scholten indberettede 10/7 40 bl. a., at han 2/7 afgik til St. Thomas med den franske admiralsfregat »Armide«, admiral Arnoux, og fandt stemningen meget god (V.J. 741/40). Se dog brev af 18/7 40 nedenfor.
82. Fmtl. H. L. Arnesen, jfr. brev af 29/4 41. Cand. jur. Hans Leganger Arnesen (født 1809) blev v. kgl. resol. af 20/8 36 udn. til fuldm. hos de vestind. embedsmænd; senere prokurator og kammerassessor, plantageejer; opnåede stor indflydelse derude, men gik fallit 1862 og forsvandt (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen).
83. Ved kgl. resol. 8/5 40 var kammersekr., justitsråd Kunzen beskikket til juridisk regeringsråd (V.J. 366/40). Scholten indberettede 7/8 40, at Kunzen var udkommet, og at Hoskiær derfor var fratrådt sin konst. som regeringsråd (V.J. 877/40). Carl Frederik Kunzen (1800–1872) var søn af komponisten F. L. Æ. K. Han blev senere overdommer v. den vestind. landsoverret og medlem af kolonialrådet (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen).
84. Ved kgl. resol. af 22/4 40 approberedes et af en nedsat kommission d. 7/1 40 afgivet forslag til en ændret organisation af toldvæsenet på St. Croix, som skulle træde i kraft 1/10 40 (V.J. 12 og 244/40). 27/8 41 sender generalgouv. indberetning om de i den anl. truffene foranstaltninger (V.J. 802/41).
85. I anl. af Chr. VIII's kroning 28/6 1840, om hvis højtideligholdelse Scholten d. 22/6 havde udstedt en bekg., uddeltes en lang række ordener fra rd. af elefanten til dannebrogsmænd. – I Vestindien blev flg. rd. af Dannebrog: medl. af rådet p. St. Thomas, kammerjunker Gottfred v. Schmidten; toldinspektør i Frederiksted, kammerjunker Fr. v. Scholten; stadshauptmand p. St. Thomas Herman Wilh. Precht; bogholder p. St. Thomas, cancelliråd David Hoskiær, kapt. ved Christiansted brandkorps Thomas Benners og præsten ved den danske menighed p. S. Croix Jens Klint Bagger (hof- og statskalender 1841). Th. Benners var født p. St. Croix ca. 1784 (folketælling 1846).
86. Der sigtes til den store nordamerikanske pengekrise under præsident Jackson i slutningen af 1830'erne. Sveistrup nævner i det i note 29 anf. værk den store betydning handelen med USA gennem årene havde for St. Croix.
87. Se note 71. C. F. Hedemanns broder, ltnt. Anthon Rudolph H. (1816–97) senere kommandør og kammerherre, var 19/6 40 kommet til St. Croix med orlogsbriggen af samme navn sammen med Scholten (Schultz og Ackermann).
88. Søbøtke rejste hjem 20/7 40 med det danske barkskib »Grant«, ført af kapt. F. R. Warming (Reg.avisen s. d.).
89. Landfoged på St. Jan J. M. Magens' klageskrift mod generalguvernør Scholten blev indgivet til kongen 9/4 1840. Scholten anlagde derefter sag mod Magens og foranledigede klageskriftet trykt som en bog på 262 s.

Om denne vidtløftige sag og dens forhistorie må i det hele henvises til Lawaetz' udførlige gennemgang, særlig kap. X (s. 89–100).

90. Scholten ansøgte 3/4 40 generaltoldkammeret om tilladelse til, at enten han selv eller vedkommende efter hans død måtte afhænde Bülowsminde ved et lotteri (V.J. 183/40). Efter høring af rentekammeret meddeltes det 9/5 40 Scholten, at der for Vestindien ingen lov var, som gjorde speciel tilladelse nødvendig (V.J. 326/40). Se i øvrigt Lawaetz s. 221 med note 4–5.
91. Heilbuths artikel i Kjøbenhavnsposten 28/4 40 kritiserer, at Longford, som i 1839 producerede »ikke langt fra 700 Fade Sukker«, var bortforpagtet på 5 år for en afgift på i de første 2 år 0 og i de 3 andre »kun lidt mere«, nemlig 500 rdl. v. c. om året.
92. Se note 44.
93. Auktionen annonceredes i Regeringsavisen 30/7 40 at skulle finde sted 3/8 40; den fortsattes, 10/8 med salg af sølvtøj, heste, vogn etc. (annonce 3/8 40).
94. Om kongens reskript af 1/5 40, hvorved han pålagde generalguvernøren ved sin tilbagekomst til øerne at tilkendegive planterne Hans Majestæts ønske om, at de frivilligt gav plantagenegrene 1 ugentlig fridag uden for høsttiden, se Lawaetz s. 155 ff. De langvarige forhandlinger endte med, at lørdagen ved reskript af 18/2 43 (Scholten var da igen i Kbh.) blev påbudt som fridag.
95. Se note 83.
96. Kunzen var g. m. Caroline Wilhelmine Dorothea Dahlén (1793–1871), dt. af solodanser Carl D. og skuespillerinde Johanne Caroline Elisabeth Morthorst (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen).
97. I en artikel i Kjøbenhavnsposten 11/5 40 om udnævnelsen hedder det: »Vi er overbeviste om, at Hr. K.s sjældne Indsigter ville komme det offentlige til særdeles Nytte og bidrage til at kaste et klarere Lys over de vestindiske Rejeringsforhold«. – Kunzens ringe højde har givet anledning til den anekdote, at man ved hans ankomst til øerne bemærkede, at kongen som led i sparebestræbelserne kun havde udsendt en halv regeringsråd.
98. Her sigtes fmlt. til Heilbuths indlæg af 21/8 40 til sin i suspensionssagen beskikkede forsvarer, Sarauw, hvori han fremførte en række konkrete insinuationer mod Scholten, jfr. Lawaetz s. 106.
99. Franz Sommer (1777–1833), der var exam. jur. og officer, blev 1823 landfoged, politimester og skifteforvalter p. St. Jan, 1827 regeringsråd (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen). Scholten var så godtroende og uforsigtig at låne penge af sine undergivne, og Heilbuth insinuerede, at det i forholdet til Sommer, som var en stor beundrer af Scholten, var sket under løfte om forfremmelse, se Lawaetz s. 40 f.
100. Jfr. Danske Lov 6-21-2. – Efter korrespondance med de centrale myndigheder i Kbh. anlagde Scholten efter at have opnået fri proces privat søgsmål mod Heilbuth, en sag der verserede ved de forskellige instanser lige til 1847 og ikke endte tilfredsstillende for Scholten, se Lawaetz s. 107–08.
101. Christian Ludvig Øgaard (1789–1865), exam. jur., rejste 1818 til Vestindien, blev prokurator og kancelliråd og 1836 auditor og advocatus regius p. St. Croix (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen). Øgaard synes engang at have lånt Sarauw en afskrift af et vigtigt dokument i emancipationssagen og søger i en erkl. af 15/5 41 at overbevise generalguvernøren om, at han ikke har skjulte uædle hensigter, og at der ingen hemmelig forståelse er mellem ham og »det Parti, der saa ubeføjet har henkastet sig til Dommer over vestindiske Affairs Gang og Øvrighedens Handlinger« (GG 220 og 228/1841).
102. C. E. Mourier (1795–1865), kapt.ltn., 1832–38 guvernør i Trankebar. 1839–

- 41 chef for briggen »Mercurius«. Senere viceadmiral og ordensmarskalk (Topsøe-Jensen og Marquard).
103. Hans Fisker (1793–1855), kapt., 1840–41 chef for briggen »St. Croix« (Topsøe-Jensen og Marquard), som havde udbragt Scholten til Vestindien, jfr. note 77.
104. 13/5 41 skriver Scholten til kongen, at han gennem generaltoldkammeret vil modtage den befalede udførlige indberetning ang. resultatet af de skridt, der er foretaget for at forskaffe de ufrie lettelser i deres nuværende stilling, og om resultatet af de forhandlinger, der har fundet sted i overensstemmelse med reskriptet af 1/5 40 (jfr. note 94). Indberetningerne vil blive overbragt af kammerjunkeren v. Dockum (jfr. note 105), der rejser hjem med »Mercurius«. 9/7 41 meddeler S., at indberetningerne nu hjemsendes (V.J. 625/41). Mercurius afgik fra St. Croix 10/7 og ankom til Kbh. 14/8 41 (Schultz og Ackermann).
105. Ved kgl. resol. 5/4 40 blev pr.ltn. C. E. van Dockum, den senere admiral og flådeinspektør m. m. og i en periode marineminister (1804–93) (Topsøe-Jensen og Marquard) beordret til i 3 år at forrette adjudanttjeneste hos generalguvernøren og blev desuden kst. som havnekapt. og overlods i Christiansted (V.J. 197–98/1840). Han har i sine »Livserindringer«, 1893, givet en livfuld skildring af sin vestindietid.
106. Friedrich R. E. M. Dirckinck, friherre af Holmfeld (1802–96), kapt.ltn., 1839–40 næstkommanderende på Mercurius, men blev i april 1840 bragt syg i land, hvor han opholdt sig i nogle måneder. Senere orlogskapt. og kar. kommandør (Topsøe-Jensen og Marquard). – Polemikken i Kjøbenhavns-posten fortsatte ikke ind i 1841 (bortset fra en artikel om Bülowsminde 4/5 41). Brevskriveren sigter fmlt. til en artikelrække i »Fædrelandet« 5/1–2/4 1841 »Vestindien set fra Planternes Synspunkt«, som Lawaetz dog mener er af Heilbuth, se Lawaetz s. 107 m. note 1).
107. Se note 55 og 138.
108. Se note 73.
109. Scholtens søn Wilhelm Casimir v. S. (1816–76), senere kar. oberst i kavalieriet. Han opholdt sig en tid hos faderen i Vestindien og hjemsendtes maj 1841 med Christmas' Skib Johanne Marie (brev fra Scholten til Chr. VIII af 30/5 41).
110. F. C. H. Bauditz (1807–54), cand. jur., kapt. i kongens livkorps, udnævntes 8/8 35 til fuldm. hos de kgl. embedsmænd i Vestindien, hvor han beklædte forsk. embeder; 1852 postmester i Rendsborg (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen). Han hørte til Scholtens kritikere, se Lawaetz s. 61 m. fodnote.
111. Sætningen er uafsluttet.
112. Ltnt. Otto Johan Mørch, f. i Grønland ca. 1794 (folketælling 1846) blev – efter i nogle år at have fungeret i forsk. stillinger i Vestindien – ved kgl. resol. 25/12 38 udnævnt til fuldm. hos de vestind. embedsmænd. (V.J. 1228/38). 27/6 41 udnævntes han til kapt. og chef for Christiansted division af den borgerlige milits (V.J. 451/41).
113. Johan Frederik Bardenfleth (1772–1833), søofficer, hofchef hos prins Ferdinand og kammerherre. 1822–27 generalguvernør over de vestind. øer. 1827 kar. kontreadmiral, 1831 ordensskatmester (Topsøe-Jensen og Marquard). Se Lawaetz s. 33 og Vore gamle Tropekolonier, 1. udg. II, s. 304–05 (m. portræt). Ved kgl. resol. af 6/4 27 blev prmlt. Otto Johan Mørch, som var tilkendt kassation, i stedet meddelt simpel afsked. (Vestind. Resolution 1825–29).
114. Skipper Andreas Thorsen, fører af skibet »Urania« (bl. a. V.J. 437 og 643/41).
115. Niels Abraham Holten, medlem af statsgældsdirektionen 1816–48, fra 1839 tillige direktør for Øresunds toldkammer (den danske civile centraladministrations embedsstab 1660–1848).

116. Se note 110. i marts 1842 blev Bau-ditz konst. som toldinspektør i Frederiksted (V.J. 368/42).
117. Om Scholtens arbejde for slavebørnernes undervisning, der resulterede i landsskoleordningen af 1839, og om den modstand og sabotage, der blev udøvet fra en del planteres side, se Lawaetz s. 152-53 m. noter. - Særlig om brødremenighedens arbejde med sagen se Preben Ramløv: Brødrene og Slaverne, 1968, s. 201 ff. - På St. Croix blev opført 8 skoler, som kunne indvies 16/5 41, og hvoraf flere står endnu og er en pryd for øen (se afbildning i Ramløv bog ved s. 201 og Vore gamle Tropekolonier, II s. 315). - Se også nedenfor breve af 27/12 44 og 3/3 45.
118. Gældsløskommisjonen p. St. Croix indsendte i Marts 1842 en ansøgning fra Knudsen om at måtte beholde forpagtningen af plantagen Longford endnu i 3 år indtil udgangen af 1845 med den hidtil erlagte afgift af 500 rdl. årlig, hvilket kommisjonen anbefalede p. gr. af det store tab, K. havde lidt ved de senere års tørke. M.h.t. mulestutteriet meldes, at dette på en måde er ophørt af sig selv, da den største del af dyrene er døde og de endnu levende i en sådan forfatning, at de snart vil følge efter. - Andragendet blev ikke bevilget, og statsgældsdirektionen anmodede v. Skr. af 4/6 42 kommisjonen om at stille plantagen til auktion til salg eller - hvis et antageligt bud ikke kunne opnås - til bortforpagtning (Statsgældsdir., Aktivkt. journal nr. 900/1842). - Plantagen Longford blev 1843 bortforpagtet til brødrene Philip og John Roche, hvilket direktionen approberede 8/7 43 (J. nr. 1402/43). - Af gældsløskommisjonenens referatprotokol 1843-44 (RA) ses, at de nye forpagtere fremsatte klager over bygningernes og inventarets ringe tilstand, som Knudsen dog ikke blev gjort ansvarlig for.
119. Vilhelm Ferdinand Johnsen (1788-1879), medl. af statsgældsdir. 1831-48 derefter dep.chef i finansministeriet (det i note 115 anf. værk).
120. Knudsen ansøgte 9/4 42 om at måtte blive ligestillet med de ældste kgl. fuldmægtige og embedsmænd i Vestindien for der at søge - og af øvrigheden blive konstitueret i - embede, når sådant fandtes passende (V.J. 548/42).
121. Ved talrige annoncer i Regeringsavisen marts-april 1842 blev udbudt til salg eller bortforpagtning på begæring af gældsløskommisjonen plantagerne »Castle Nugent« og »Cotton Grove«, begge tilh. kongen, samt - på begæring af eksekutorerne i planter Jonathans Skeltons bo - plantagen »Parasol«.
122. Plantagen »Betzy's Jewell«, tilh. afdøde Th. Eccles' bo, blev ved auktion 27/7 43 overtaget af den kgl. kasse for 12.000 rdl. (gældsløskomm. ref. prot. 340/43). 9/11 43 antog kommisjonen et tilbud fra H. C. Knudsen om at forpagte plantagen for 600 rdl. årlig med kammerjunkeren og skifteforvalteren Rothe som kautionist, dog med forbehold af statsgældsdirektionens approbation. Plantagen blev overtaget af K. d. 10/11 43 (Ref. prot. 490/43).
123. Statsgældsdir. meddelte 15/6 44 kommisjonen, at den ikke kunne approbere bortforpagtningen til Knudsen, og at han derfor måtte fratræde plantagen, når det første forpagtningsår var udløbet. Samtidig krævedes Belvederet stillet til salg p. gr. af gældsforholdene i denne plantage (Aktivkt. journal 936/44). Efter at komm. 22/8 44 havde meddelt Knudsen dette, indsendte han 23/9 44 et nyt andragende indeholdende flere facta og omstændigheder, p. gr. af hvilke han ansøgte om indtil videre at måtte beholde forpagtningen (komm. ref. prot. 327/44). Statsgældsdir. resolverede 14/1 45, at det måtte have sit forblivende ved den tidligere afgørelse (journal nr. 2440/

- 44), men efter at Rothe, som opholdt sig i Kbh., 25/1 45 havde rettet ny henvendelse på Knudsens vegne, gav direktionen sig endelig og udtalte 22/2 45, at den »troede indtil videre at burde lade Kapt. K. blive ved Forpagtningen«, imod at der førtes tilsyn med kontraktens opfyldelse, dog kun så længe den nøjagtig opfyldes (journal 187/45).
124. Garnisonsauditør, kammerjunker Louis Rothe (1811–71) udnævntes 19/9 40 til 1. assessor i den vestind. lands-overret og skifteforvalter i Christiansted. Han var søn af den i note 59 nævnte C. A. R. og blev senere vice-guvernør i Vestindien og guvernør på St. Thomas og St. Jan (Falk-Jensen og Hjorth-Nielsen). Han ankom til Vestindien 17/3 41 (V.R. 225/1841 A.). – I flere breve både til kongen og til Adler fremhævede Scholten Rothes store dygtighed og nævnte ham som sin mulige efterfølger, således 26/11 43 til Adler: »--- Rothe er den Eeneste jeg vil indestaae for at overtage General-gouvernementet, under uns gesagt før-end v. Dockum«.
125. Rothe var 1840 blevet g. m. Clara Johanne Angelique Falbe (1820–88), dt. af kommandørkapt., kammerherre Chr. Tuxen F. – Emil Aarestrup kalder hende 3/9 1844 »den forhen yndigste af københavnske Frøkener« (E. Aa.'s breve til Christian Petersen, ved Morten Borup, 1957, s. 120).
126. Mathilde Louise Nicoline Knudsen, f. p. St. Croix 3/1 1832, død ugift i Kbh. 1912, lærerinde for kong Chr. IX, s døtre.
127. Fru Knudsens halvsøster Anna Marie Charlotte Reimer, kaldet Lotte (1791–1885).
128. Se note 88.
129. Se note 123.
130. Ludolf Frederik Fog, medl. af stats-gældsdir. 1821–48, derefter dep.chef i finansmin., død 1855 (det i note 115 anf. værk).
131. Se indl. og note 118.
132. Se note 45.
133. Scholten indberettede sagen til kongen ved en lang skr. af 3/3 45.
134. Reglerne herom blev nedfældet i et cirkulære fra generalguv. af 15/11 44.
135. Dette møde – i landskolekommissionen – afholdtes 7/12 44 i Brødrem-nighedens etablissement Friedensfeld, idet det var brødremnigheden som ledede skolerne ved inspektør J. Gardin. Skolekommissionens formand, politimester Friedrichsen, udfærdigede et udførligt refefat af det på mødet passerede, som findes i GG 587/44. – Om de katolske præsters klage kan henvises til GG 567/44 og om plan-ternes til GG 573/44.
136. J. Butler, den katolske præst i Christiansted.
137. W. de Nully, plantagen »Sion Hill«.
138. Blandt underskriverne var planterne Roger Ferral og søn R. O'Ferral og brødrene W. og B. P. de Nully samt John van Brackle. – Den lutherske præst, pastor Bagger, blev afæsket erklæring i sagen og fremsendte i febr. 1845 en 12 foliosider lang betænkning, som findes i GG 72/45 samt i Schol- tens i note 133 nævnte brev til kongen. M.h.t. planternes klage finder han det »paafaldende at see, hvor ringe Antallet er --, men det bliver dobbelt saaledes, naar man lægger Mærke til, at blandt disse Mænd forekommer tvende Gange Fader og Søn -- og trende Gange Brødre, -- en Om- stændighed, der -- i moralsk Betydning -- gjør, efter min Mening, dette saa ringe Tal endnu mindre.« – I den i note 133 nævnte indberetning til kongen siger Scholten: »--- at Hr. Kammerherre Ferrall har fundet sig foranlediget til at sætte sit Navn i Spidsen, kan jeg, p. Gr. af hans Rang

og Stilling her paa Øen, kun meget beklage, saa meget mere som den Lemfældighed og Skaansel, som stedse er bleven ham viist ved hans Plantagers høist involverede Forfatning, synes at burde have afholdt ham derfra.« Scholten beklager ogsaa regeringsråd Oxholms opposition mod indretningen af skolevæsenet for de ufrie.

139. Farfaderen, arkivar i Danske Kancelli Hans Knudsen (1724–1803), se den i indl. note 3 nævnte artikel.
140. Er ikke identificeret.
141. Smlgn. Ordbog over det danske sprog, bd. 17, s. 462: »Fanden og hele hans Armee raspe i Fruentimmerne«.
142. Farbroderen, dep.chef i Danske Kancelli Christian Knudsen (1752–1813), jfr. den i indl. note 3 nævnte artikel.
143. Er ikke identificeret.
144. Juliane Margrethe Just, f. 1/11 1778, dt. af sognepræst i Aagerup-Kirkerup Johan Daniel Just og 3. hustru Bodil Terkildsen. Faderen var i sit 1. ægteskab med Francisca Elisabeth Frich svoger til arkivar Hans Knudsen, hos hvem Juliane var i huset ved folketællingen 1801. Hendes barns fødsel er ikke fundet.
145. Forholdet omtales udførligt i generalguvernørens indberetning af 28/2 45 (V.J. 163/45), som ogsaa sendtes kongen direkte, hvori det anføres, at »Forseelser begaaede af Plantageejere eller disses Forvaltere og navnlig Forurettelser og Mishandlinger mod Ufrie efter hidtil brugelig Praxis stedse har været ansete som henhørende under Generalguvernørens umiddelbare Afgjørelse, med mindre at de Paagjældendes Forhold maatte give Anledning til egentlig justitiel Forfølgning imod dem«. Derefter omtales regeringsraad Kunzens betænkeligheder ved denne ordning og Scholtens eget forsvar for den, der ender: »— naar Generalguvernø-

ren berøves denne Myndighed ville — — Deres Majestæts Anordninger (nemlig om Behandlingen af de ufrie) snart blive et dødt Bogstav, hvoraf den nødvendige Følge vil være en i alle Henseender høist skadelig Reaction m.H.t. de Ufries nærværende Stilling og Kaar«.

146. Jfr. note 123.

147. 30/6 1845 skriver Scholten til kongen fra St. Thomas: »— — Hovedgrunden, hvorfor jeg egentlig befinder mig her, er desværre min Helbredstilstand. Podagraen og Gigten der næsten uafbrudt mere eller mindre har plaget mig, har i den seneste Tid paa en foruroligende Maade afficeret min Blære«, og da han anser det for stridende mod sin pligt at forlade generalguvernementet for længere Tid, har han til hensigt d. 3. juli at rejse til den engelske ø Nevis »for, ifølge Lægernes Raad, at bruge Badene og Vandet dersteds, som jeg allerede en Gang tidligere har gjort med godt Held. Jeg haaber, at dette ogsaa denne Gang vil være Tilfældet, og at jeg ved Bruget af Badene vil sættes i Stand til at forblive her indtil næste Aar — —«. 26/7 45 skriver han imidlertid fra St. Croix, at turen til Nevis desværre ikke har været af synderlig nytte for ham; for allerede 17/7, samme dag han vendte tilbage, fik han et meget voldsomt og smerteligt anfald af podagra, som giver grund til at frygte, at han »for det Første ei vil være i Stand til at forlade Sengen«, og 12/9 skriver han, at idelige tilbagefald har svækket ham meget, »og da hertil kommer, at Podagraen i den seneste Tid har viist en alarmerende Tendents til at stige op«, har lægerne paa det alvorligste rådet ham til uden ophold at søge klimaforandring, hvorfor han d. 1. oktober vil afgå med paketten »Teviot« til England. Se ogsaa Indberetning af 12/9 45 til generaltoldkammeret (V.J. 766/

45). – Han var da hjemme i 2 år, væsentligst p. gr. af de langvarige overvejelser om emancipationssagen, som jo endte med det ulyksalige kgl. reskript af 28/7 47, hvorefter ejernes rådighed over de ufrie skulle ophøre 12

år fra dato, dog at børn af ufrie, der fødtes efter denne dato, skulle være frie fra fødslen. Det var utilfredshed hermed, der førte til slaveopstanden 1848 og Scholtens proklamation af Emancipationen d. 3/7 48.